

አንቀጽ ፭

ከመ ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይስማዕ ነገረ ውዴት።

፩. ወኢትስማዕ ነገረ ውዴት በገበ ብእሲ እኩይ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ካልዑ አላ አንተሰ ረሲ ትውክልተ በገበ እግዚአብሔር ወሥርዖሙ ለሕዝብከ በከመ ይጸሉ።

፪. ወኢይትዐበይ ወልድ ላዕለ አቡሁ፤ ወኢገብር ላዕለ እግዚአብሔር፤ ወኢረድእ ላዕለ መምህር፤ ወኢ ወዓሊ ላዕለ ነጋሢ፤ ወኢ ሕዝባዊ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ፤ እስመ ኢመፍትው ይሳተፍ መምህር ምስለ ዐላውያን ወዐማዕያን፤ እስመ ኢይፈቅድ ኃጥእ ቃለ ተግሣጽ።

፫. ይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ፤ ወልደ እንሰ እመሕያው ምንት በገቤክሙ ዝንቱ ምላሌ ዘይብሉ ደቂቀ እስራኤል አበው በልዑቆ፤ ወደቂቅ ፀርሱ ስነኒ ሆሙ።

፬. ሕያው አነ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ከመ ኢይብልዋ ዳግመ ለዛቲ ምላሌ በውስተ እስራኤል።

አምስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶስ የነገር ሥራን መስማት እንደማይገባው ይናገራል።

፩. በባልንጀራው ላይ ሐሰትን ከሚናገር ከክፉ ሰው ዘንድ የነገር ሥራን አትስማ፤ ነገር ግን አንተ እምነትህን በእግዚአብሔር አድርግ፤ ወገኖችህንም በሚገባ እዘጋጃቸው።

፪. ልጅ በአባቱ ላይ አይታበይ፤ ባሪያም በጌታው ላይ፤ ደቀ መዝሙርም በመምህር ላይ፤ ሉሌም በንጉሡ ላይ፤ ሕዝባዊም በኤጲስ ቆጶስ ላይ አይታበይ፤ መምህር ከከሐዲዎችና ከዐመፀኞች ጋር አንድ ይሆን ዘንድ አይገባምና፤ ኃጥእም ሰው የተግሣፅ ቃልን አይወድምና።

፫. ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ፤ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፤ በእስራኤል ልጆች አባቶች ጨርቋ የወይን ፍሬ በሉ፤ የልጆችም ጥርሶች ጠረሱ ብላችሁ በመካከላችሁ የምትመስሉት ምላሌ ምንድን ነው?

፬. እኔ ሕያው ነኝ፤ እንግዲህ ወዲህ ይህን ምላሌ በእስራኤል ዘንድ አትመስሉትም ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤

፭. እስመ ነፍስ ኩሉ ዚአየ ውእቱ ከመ ነፍስ አብ፡ ከማሁ ነፍስ ወልድ ዚአየ ውእቱ ነፍስ እንተ አበሰት ይእቲ ትመውት።

፮. ወበእሲሰ ጻድቅ ዘይገብር ጽድቀ ወርትዐ።

፯. ወኢበልዐ በውስተ አድባር ወኢ ያንሥኦ አዕይንቲሁ ኀበ ሕሊና ሆመ ለቤተ እስራኤል ወኢያር ኩሰ ብእሲተ ቢጽ ወኢቀርብ ብእሲተ ትክተ።

፰. ወኢዐመፀ ቢጽ ፣ ወአግብኦ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወኢሄደ፣ ወኢተ ዐገለ ወወሀበ እምእክሉ ለነዳይ ወአልበሰ እምልብሱ ለዕሩቅ።

፱. ወኢለቅሐ ወርቆ በርዴ፣ ወኢነ ሥኦ ዘዐመፃ፣ ወሚጠ እዴሁ እምኀጢአት፣ ወገብረ ፍትሐ ወጽድቀ ማዕከለ ብእሲ ወቢጽ።

፲. ወሐረ በትእዛዝዮ፣ ወዐቀበ ሕግዮ ወገብረ ጽድቀ ጻድቅ ውእቱ ወሕይወተ የሐዩ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ።

፲፩. ወለእመ ወለደ ወልደ ኃጥኦ ወቀታሌ ነፍስ ዘይገብር ዐመፃ።

፭. እነሆ ነፍሳት ሁሉ የኔ ናቸው፤ የአባት ነፍስ የኔ እንደ ሆነች፤ እንዲሁ የልጅ ነፍስ የኔ ናት፤ ኀጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች ።

፮. ሰውም ጻድቅ ቢሆን ፍርድ ንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ።

፯. በተራራ ላይም ባይበላ፣ ዐይ ኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ባያረክስ፣ አደፍም ወዳለባት ቤት ባይቀርብ።

፰. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ ለባለዕ ዳም መያዣውን ቢመልስ፣ ፈጽሞም ባይቀማ፣ ከእንጀራውም ለተራብ ቢሰጥ የተራቆተውንም ከልብሱ ቢያለብስ።

፱. ገንዘቡን በአራጣ ባያበድር፣ አትርፎም ባይወስድ፣ እጁንም ከኀጢአት ቢመልስ፣ በሰውና በሰው መካከልም የእውነትን ፍርድ ቢፈርድ።

፲. በትእዛዜም ቢሄድ፣ እውነትንም ለማድረግ ፍርዴን ቢጠብቅ፣ እርሱ ጻድቅ ነው፤ ፈጽሞም በሕይወት ይኖራል ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፲፩. እርሱም ቀማኛና ደም አፍላሽ ልጅን ከዚህ ሁሉ አንዳቸውን የሚያደርገውን ቢወልድ።

፲፪. ወኢሖረ በፍኖተ አቡሁ ጸድቅ፣ ወበልዐ በውስተ አድባር ወአርኩስ ብእሲተ ቢጹ።

፲፫. ወተዐገለ ነዳየ ወምስኪነ ወሄደ፣ ወዐመፀ፣ ወኢያግብአ አኅዘ ዕዳሁ፣ ወሜጠ አዕይን ቲሁ መንገል ጣዖት፣ ወገብረ ዐመፃ።

፲፬. ወለቅሐ በርዴ ወአስተናድአ ወነሥአ ዘሰርቅ ዘከመዝ ኢየ ሐዩ ሕይወተ፣ በኩሉ ዝንቱ ንጢአቱ ዘገብረ ሞተ ይመውት ወይገብአ ደሙ ላዕሌሁ።

፲፭. ወለእመ ወለደ ወልደ ወር እየ ኩሉ ንጢአተ አቡሁ ዘገብረ ወፈርህ፣ ወኢገብረ ከማሁ።

፲፮. ወኢበልዐ ውስተ አድባር፣ ወኢያንሥአ አዕይንቲሁ መንገል ሕሊናሆሙ ለቤተ እስራኤል፣ ወኢያርኩስ ብእሲተ ቢጹ።

፲፯. ወኢተዐገለ ሰብአ፣ ወአግ ብአ አኅዘ ዕዳሁ፣ ወኢያስተና ድአ፣ ወኢሄደ፣ ወአብልዐ እምአ ክሉ ለርጉብ ወአልበሰ እምል ብሉ ለዕሩቅ።

፲፪. እርሱም በጸድቅ አባቱ መን ገድ ባይሔድ፣ በተራራም ላይ ቢበላ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ቢያረክስ።

፲፫. ድህውንና ችግረኛውን ቢያስ ጨንቅ፣ ቢቀማም መያዣውንም ባይመልስ፣ ዐይኖቹንም ወደ ጣዖት ቢያገሣ፣ ርኩስንም ነገር ቢያደርግ።

፲፬. በአራጣ ቢያበድር አትር ፎም ቢወስድ፣ እንዲህ ያለ ሰው በሕይወት አይኖርም ፤ ይህን ርኩስት ሁሉ አድርጓልና ፈጽሞ ይሞታል፤ ደሙም በላዩ ይመለሳል።

፲፭. እነሆም ልጅን ቢወልድ እርሱም አባቱ የሠራውን ንጢአት አይቶ ቢፈራ፣ እንደርሱም ባይሠራ።

፲፮. በተራራ ላይ ባይበላ፣ ዐይኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያገሣ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ባያረክስ።

፲፯. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ መያዣውንም ባይወስድ፣ ባይቀማም፣ ከእንጀራውም ለተራብ ቢሰጥ፣ ለተራቁተውም ልብስን ቢያለብስ።

፲፰. ወሜጠ እዴሁ እምዐመፃ ወኢነሥኦ ርዴ ወንዋየ ዐመፃ፤ ወገብረ ጽድቀ፤ ወሐረ በትእዛዝየ ኢይመውት በጎጢአተ አቡሁ፤ እላ ሐዬ ያሐዩ።

፲፱. ወአቡሁሰ ለእመ ገፍዐ፤ ወዐ መፀ፤ ወሄደ ወተዐገለ፤ ወገብረ ዘኢይከውን በማዕከለ ሕዝቡ ይመውት በጌጋዩ።

፳. ወትብሉ በእፎ ኢይትፈደይ ወልድ በጎጢአተ አቡሁ፤ እስመ ገብረ ወልድ ጽድቀ ወምጽዋተ፤ ወዐቀበ ኩሎ ሕግየ ወገብረ ሕይወተ የሐዩ።

፳፩. ወነፍሰ እንተ አበሰት ትመውት ሞተ ወወልድ ኢይትፈደይ በጎጢአተ አቡሁ፤ ወአብ በጎጢአተ ወልድ ኢይትፈደይ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወጎጢአቱ ለጋጥእ ላዕሌሁ፤

፳፪. ወለእመ ተመይጠ ጎጥእ እምኩሉ ጎጢአቱ ዘገብረ ወዐቀበ ኩሎ ትእዛዝየ፤ ወገብረ ጽድቀ ወምጽዋተ፤ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት።

፲፰. እጁንም ከዐመጽ ቢመልስ፤ አራጣንም አትርፎ ባይወስድ፤ ፍርድንም ቢያደርግ፤ በትእዛዜም ቢሄድ እርሱ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ በአባቱ ጎጢአት አይሞትም።

፲፱. አባቱ ግን ፈጽሞ በድሎ አልና፤ ወንድሙንም ቀምቷልና፤ በሕዝቡም መካከል ክፉን ነገር አድርጓልና እነሆ እርሱ በበደሉ ይሞታል።

፳. እናንተ ግን ልጅ የአባቱን ጎጢአት ስለምን አይሸከምም ትላላችሁ፤ ልጅ ፍርድንና ቅን ነገርን በአደረገ ትእዛዜንም ሁሉ በጠበቀና በአደረገ ጊዜ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል።

፳፩. ጎጢአትን የምትሠራ ነፍስ እርሷ ሞትን ትሞታለች፤ ልጅ የአባቱን ጎጢአት አይሸከምም፤ አባትም የልጁን ጎጢአት አይሸከምም፤ የጻድቅ ጽድቁ በራሱ ላይ ይሆናል፤ የጎጢአተኛውም ጎጢአት በራሱ ላይ ይሆናል።

፳፪. ጎጢአተኛውም ከአደረጋት ጎጢአት ሁሉ ቢመለስ፤ ትእዛዜንም ሁሉ ቢጠብቅ፤ ፍርድንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ፤ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም።

፳፫. ወከሎ ኅጢአቶ ዘገብረ ኢይዜከር ሎቱ፤ ዳዕሙ በጽድቁ ዘገብረ የሐዩ ቦቱ ።

፳፬. ቦኑ ፈቂደ እፈቅድ ከመ ይሙት ኃጥእ ይቤ አዶናይ እግ ዚአብሔር፤ ዳእሙ ከመ ይት መየጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕ የው።

፳፭. ወለእመ ተመይጦ ጻድቅ እምጽድቁ፤ ወገብረ ኅጢአተ ይመውት በከሎ ጌጋዩ ዘገብረ ውእቱ ኃጥእ ከሎ ጽድቆ ዘገብረ ኢይዜከር ሎቱ፤ ወበአ በሳሁ ዘእበሰ ቦቱ ይመውት፤

፳፮. ወትብሉ ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር፤ ስምዑኬ ቤተ እስራኤል፤ ፍኖትየኑ ኢኮነ ርቱዐ አኮኑ ፍኖትከሙ ኢኮነ ርቱዐ፤

፳፯. እምከመ ተመይጦ ጻድቅ እምጽድቁ ወገብረ ኅጢአተ ይመውት በጌጋዩ ዘገብረ ቦቱ።

፳፰. ወእመ ተመይጦ ኃጥእ እም ኅጢአቱ ዘገብረ ወገብረ ጽድቆ ወርትዐ ዘከመዝ ነፍስ የሐዩ።

፳፫. የበደለው በደል ሁሉ አይታ ሰብበትም፤ በሠራው ጽድቅ በሕይወት ይኖራል እንጂ።

፳፬. «በውኑ ኅጢአተኛ ይሞት ዘንድ መፍቀድን እፈቅዳለሁን?» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ ከከፋ መንገዱ ይመለስና በሕይወት ይኖር ዘንድ ነው እንጂ።

፳፭. ጻድቁ ግን ከጽድቁ ቢመለስ፤ ኅጢአትንም ቢሠራ፤ ኃጢአተኛውም እንደሚያደርገው ርኩሰት ሁሉ ቢያደርግ በሕይወት ይኖራልን? የሠራው ጽድቅ ሁሉ አይታሰብለትም፤ በአደረገው ዐመፅና በሠራት ኅጢአት በዚያች ይሞታል፤

፳፮. እናንተ ግን የጌታ መንገድ የቀናች አይደላችሁ ትላላችሁ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! እንግዲህ ስሙ፤ በውኑ መንግዴ የቀናች አይደላችሁን፤ ይልቅስ የእናንተ መንገድ ያልቀናች አይደላችሁን።

፳፯. ጻድቁ ከጽድቁ ቢመለስ ኅጢአትንም ቢሠራ፤ እርሱ በአደረገው በደል ይሞታል።

፳፰. ኅጢአተኛውም ከሠራው ኅጢአት ቢመለስ፤ ፍርድንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ነፍሱን ይጠብቃል።

፳፱. ወርአየ ወተመይጦ እምኩሉ-
ጎጢአቱ ዘንብረ ሕይወተ የሐዩ
ወኢይመውት።

፴. ወይብሉ ቤተ እስራኤል ኢኮነ
ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር ቦኑ
ፍኖትየ ኢኮነ ርቱዐ ቤተ እስራ-
ኤል፤ አኮኑ ፍኖትክሙ ኢኮነ
ርቱዐ።

፴፩. በበይነ ዝንቱ ለኩልክሙ
በክመ ፍኖትክሙ እኳንክሙ ቤተ
እስራኤል ይቤ አዶናይ እግዚአ-
ብሔር፤ ተመየጡ ወነስሑ እም
ጎጢአትክሙ ወኢይመጽአክሙ
መቅሠፍተ ጎጢአትክሙ።

፴፪. ወግድፋ እምላዕሌክሙ ኩሉ
ጌጋየክሙ ዘእበስክሙ ሊተ፤
ወግበሩ ለክሙ ልበ ሐዲስ ወመ
ንፈስ ሐዲስ ወለምንት ትመ
ውቱ በኃጢአትክሙ ቤተ እስራ-
ኤል።

፴፫. እስመ ኢይፈቅድ ለክሙ
ሞተ ትሙቱ ይቤ አዶናይ
እግዚአብሔር፤ ዘእንበለ ክመ
ትነስሑ ወትሐየዉ።

፳፱. ከሠራው ሁሉ በደል አይቶ
ተመልሷልና ፈጽሞ በሕይወት
ይኖራል እንጂ አይሞትም።

፴. ነገር ግን የእስራኤል ቤተ
የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም
ይላሉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ!
በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለ
ችምን ይልቅስ የናንተ መንገድ
ያልቀናች አይደለችምን።

፴፩. የእስራኤል ቤት ሆይ! ስለ
ዚህ እንደ መንገዱ በየሰዉ ሁሉ
እፈርድባችኋለሁ ይላል ጌታ እግ
ዚአብሔር፤ ንስሐ ግቡ፤ ጎጢአ
ትም ዕንቅፋት እንዳይሆንላችሁ
ከጎጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ።

፴፪. የበደላችሁትን በደል ሁሉ
ከእናንተ ጣሉ፤ አዲስ ልብና፤
አዲስ መንፈስም ለእናንተ አድ-
ርጉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በኃ
ጢአታችሁ ስለምን ትሞታላ
ችሁ?

፴፫. ሞትን ትሞቱ ዘንድ አልፈ
ቅድምና ይላል ጌታ እግዚአብ-
ሔር፤ ስለዚህ በንስሐ ተመለ-
ሱና በሕይወት ኑሩ ።

አንቀጽ ፮

ኤጲስ ቆጶሳት ይትወከፉ ንስሐ ሆሙ ለእሰ ይትመየጡ በፍቅር ወበየውሃት ።

፩. አ ፍቁራን አጋውየ ርእዩ ብዝኃ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር አምላክነ ጌር፤ ወጸድቅ፤ ወመፍቀሬ ሰብእ፤ ወመስተሣህል ለእሰ ይትመየጡ ውስተ ንስሐ፤ እስመ ኢይፈቅድ እሰ ይፈትሑ በአክብዶ፤ ወበጽል ሑተ ልብ ዘእንበለ ምሕረት፤ አላ ባሕቱ ይሚጥዎሙ ወይትወከ ፍዎሙ ለእሰ አበሱ በሠናይ አም ልኮ ከመ ይክህሉ ገቢአ ውስተ ንስሐ።

፪. ወእመሰ ኢመሐሩ ኤጲስ ቆጶ ሳት ወኢገብሩ ከመዝ ይትገሠሥ እግዚአብሔር እምኔሆሙ ገጢ አተ ሕዝቡ፤ በከመ ይቤ ኢሳይ ያስ ገሥጽዎሙ ለሕዝብየ ይቤ እግዚአብሔር፤ ካህናት ንንብዋ ለኢየሩሳሌም ዘይበውእ ውስተ ልባ፤ መፍትው ለኤጲስ ቆጶሳት ይሕትትዎሙ ሕዝብየ፤ ወእመሰቦ ዘአበሱ ይሚጥዎሙ ውስተ ንስሐ፤ ከመ ይርከቡ ለርእሶሙ ዐስበ ሠናየ፤ ወእመሰቦ ዘኢመ ሐሩ ወኢሚጥዎሙ ለሕዝብ ውስተ አምልኮ ሠናይ ይረክቡ ኩነኔ ።

ስድስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት በፍቅርና፤ በቅን ነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀበሉ፤

፩. የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ! ወደ ንስሐ ለሚመለሱ ሰዎች ቸር፤ ጸድቅ፤ ሰው ወዳጅና ይቅር ባይ የሚሆን የፈጣሪያች ንን የእግዚአብሔርን የቸርነቱን ብዛት እዩ፤ ያለምሕረት በማክበ ድና በልብ ተንኩል የሚፈርዱ ትን አይወድምና ነገር ግን ወደ ንስሐ መመለስን ይችሉ ዘንድ የበደሉትን በበጎ አምልኮ መልሰው ይቀበሉአቸው ።

፪. ኤጲስ ቆጶሳት ግን ባይራሩ፤ እንደዚህም ባያደርጉ እግዚአብ ሔር የሕዝቡን ገጢአት ከእነ ርሱ ይፈልጋል፤ «ኢሳይያስ ወገኖቼን ምክሯቸው፤ ኢየሩሳሌም ንም ወደ ልቧ የሚገባ ነገርን ንገሯት» አለ እግዚአብሔር እንዳለ፤ ለኤጲስ ቆጶሳት ወገኖችን ይመረምሯቸው ዘንድ ይገባ ቸዋል፤ የበደሉም ቢኖሩ በጎ ዋጋን ለራሳቸው ያገኙ ዘንድ ወደ ንስሐ ይመልሷቸው፤ ሕዝቡንም ወደ በጎ አምልኮት አስተምረው ያልመለሷቸው ቢኖሩ ግን ቅጣትን ያገኛሉ ።

፫. ወይእዜኒ ንትወከፍ ንስሓ ሆሙ በፍሥሓ ወበፍቅር ለእስ ተመይጡ ንበ እግዚአብሔር፤ ወለ እላሂ አበሱ ንፍታሕ ላዕሌሆሙ በሣህል ወበምሕረት በከመ ይደሉ ለንስሓ።

፬. ወእመሰ ርኢከ ብእሴ ዘይገብር ንጢአተ ወይድኅፅ ውስተ ስሕ ተት አንሥኦ እምድቀቱ፤ ወእመሰ አስተጠዐምከ ሎቱ ምግባሮ ናሁ ቀተልኮ ለእጉከ፤ ወባሕቱ ርቱ ዕሰ ታንሥኦ ለዘድኅፀ እምድቀቱ ከመ ኢይማስን፤ ወርእዮሙ ካል አን ይትሜህሩ ወይሉብዉ ወይት ወከፋ ቃለ ተግሣጽ።

፭. ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትጉ ናደይ በእንተ ንጢአተ ሕዝብ ወዓዲ ኢይትሀከይ ጸሕቆሙ ለእስ የገሥሡ ንስሓ ከመ ኢይ ትሀጉል መርዔቱ ለእግዚአብሔር በሀኬተ ዚአሁ፤ አስመ በእንቲ አሆሙ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ኤርምያስ ነቢይ እንዘ ይብል ኖሎት ብዙኃን አማሰኑ ዐፀደ ወይንዩ ወአርኩሱ መክፈልትዩ፤ ወረሰይዋ ለመክፈልትዩ፤ እንተ አፈቅር በድወ ወፀፀ፤ ወኮነት ለሙስና ወለጎጉል፤ ወበእንቲ አየ ንልቀት ከላ ምድር ወማሰ ነት።።

፫. አሁንም ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትን በደስታና በፍቅር ንስሐቸውን እንቀበል፤ የበደሉትንም ለንስሓ እንደሚገባ በፍቅርና በምሕረት እንፍረድላቸው።

፬. ንጢአትን የሚሠራ በስሕ ተትም የሚሰነካከል ሰው ብታይ ከወደቀበት እንሣው፤ ሥራውን ብታጣጥምለት ግን እነሆ ወንድ ምህን ገደልኸው፤ ነገር ግን የተሰነካከለውን ከመውደቁ የተነሣ እንዳይጉዳ ታነሣው ዘንድ ይገባል፤ ሌሎችም አይተው ይማራሉና ያስተውላሉም፤ የምክርንም ቃል ይቀበላሉ።

፭. ስለ ሕዝቡ ንጢአት ይዘገይ ዘንድ ለኤጲስ ቆጶስ አይገባውም፤ ዳግመኛም በሱ ስንፍና የእግዚአብሔር መንጋዎች እንዳይጉዳ ንስሐ የሚፈልጉትን ትጋታቸውን ቸል አይበል፤ እግዚአብሔር ስለእነርሱ በነቢዩ በኤርምያስ ቃል እንዲህ ብሎ ተናግሯልና። ምእመናንን የሚጠብቁ ብዙዎች መምህራን ወይን ሕኔን አጠፉ፤ የምወዳት አድልፋንታዬን ጽዋ ተርታዬንም ምድረ በዳ አደረጓት፤ ለጥፋትም ሆነች፤ ስለኔም ምድር ሁላ ፈጽማ ጠፋች። ብሎ ተናግሯልና።

፮. ወላንተኒ እመ ርኢስ ዘይኤ ብስ አዝዝ ዲያቆናተ ያውጽእዎ ወይስድድዎ አፍኦ ወይገሥጽዎ ወይምሀርዎ ከመ ርእዮሙ ካል አን ይፍርሁ፤ ወእምከመ ተመ ይጠ ወገብእ ውስተ ንስሐ ይስ አሉ፤ ወያስተብቁሁ ባስ እግዚአ ብሔር ወገበ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ይምሀር፤ እስመ መድኅን ሰአለ ገበ አቡሁ በከመ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል በአንተ ኃጥአን «አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢ የእምሩ ይገብሩ»፡፡

፯. ወእምዝ ይሕተትዎ ለዘአበሰ ከመ ይኅድግ ፍኖቶ እኪተ፤ ወእ ምከመ ተአመነ ገጣውያ ወተመ ይጠ ውስተ ንስሐ ያብሕዎ ይባዕ ውስተ ቤተ ክርስቲያን፤ ወየአዝዝዎ ይጹም መጠነ ገብረ ገጢአተ ጀተ ሱባዔ፤ አው ፫ተ፤ አው ፭ተ፤ አው ፮ተ ሱባዔ፡፡

፰. ርቱዕ ለኃጥእ ትምሀር፤ ወታ ለብዎ፤ ወትገሥጽ ዘእንበለ መፃት ወአድልዎ ከመ ያተሕት ርእሶ ፤

፮. አንተም የሚበድል ሰውን ብታይ ሌሎች አይተው እንዲ ፈሩ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ አስወጥተው ወስደው ይመክሩ ትና ያስተምሩት ዘንድ ዲያ ቆናትን እዘዛቸው፤ ወደ ንስሐ ቢመለስ ግን ወደ እግዚአብሔር ይለምኑ፤ ይማልዱም፤ ይቅር ይለውም ዘንድ ወደ ኤጲስ ቆጶሱ ይለምኑ፤ «አባት ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው» ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ መድኃኒታችን ወደ አባቱ ለምኗልና፡፡

፯. ከዚህ በኋላ ክፉ ሥራውን ይተው ዘንድ የበደለውን ይመር ምሩት፤ ገጢአቱን አምኖ ወደ ንስሐ ቢመለስ ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ይገባ ዘንድ ይፍቀዱ ለት፤ ገጢአትንም ስለ ሠራ ሁለት ሱባዔ፤ ወይም ሦስት ሱባዔ፤ ወይም አምስት ሱባዔ፤ ወይም ሰባት ሱባዔ፤ ይጸም ዘንድ ይዘዙት፡፡

፰. በፊቱ በቆመ ጊዜ ይቅርታ ንና ምሕረትን እንዲያገኝ ራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር ይለምን ዘንድ ኃጢአተኛውን

ወይስላል ንብ እግዚአብሔር ከመ
ይርከብ ሃህለ ወምሕረተ አመ
ይቀውም ቅድሜሁ፤ እስመ ይቤ
እመሰ ንጢአተኑ ትትዐቀብ እግ
ዚአ እግዚአ መኑ ይቀውም
ቅድሜክ፤ እስመ እምንቤከውእቱ
ሃህል፤ ወምሕረት ውስተ እዴኸ፤
ግበር እንከ ከመዝ ወአበይን
እስመ ይቤሎ ለቃየን አበሰከ
አርምም፤^፩ እንከ ወኢታንሥእ
እዴክ።

፱. ወባሕቱ ርቱዕሰ ለንጥእ ይገ
ዝን ወይተክዝ ወይመንን ርእሶ፤
ንለቡ ቃሎ ዘይቤ እግዚአብሔር
ለሙሴ በእንተ ማርያም፤ ሶበ
አቡሃ ተፍአ ትፍአቶ ውስተ ንጹ
እምኢንፍረትኑ ሰቡዐ መዋዕለ፤
ወትትገሐሥ አፍአ እምትዕይንት
ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወእምዝ ትበ
ውእ።

፲. ወተግሕሠት ማርያም አፍአ
እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወኢ
ግዕዙ ሕዝብ እስከ ነጽሐት ማር
ያም፤ ወእምድጎረዝ ግዕዙ ሕዝብ፤።

ያለቁጣና ያለ አድልዎ ታሰ
ተምረው፤ ታሳውቀውና ትመክ
ረው ዘንድ ይገባል፤ ንጢአትን
የምትጠባበቅ ከሆነ አቤቱ! አቤቱ!
በፊትህ ማን ይቆማል? ብሏል
ና፤ ይቅርታ ካንተ ዘንድ
ነውና፤ ምሕረትም በእጅህ
ነውና፤ እንግዲህ እንደዚህ አድ
ርገህ ፍረድ፤ እግዚአብሔር
ቃየንን «በድላሃልና ዝም በል
እጅህን ወደ ሰማይ አታንሣ»
ብሎታልና።

፱. ነገር ግን ለንጢአተኛ ሰው
ያዝንና ይተክዝ ራሱንም ይንቅ
ዘንድ ይገባዋል፤ እግዚአብሔር
ስለ ማርያም ለሙሴ የተናገረ
ውን ቃሉን እናስተውል፤ አባቷ
ምራቁን በፊቷ ቢተፋባት እንኳ
ሰባት ቀን ባላፈረችም ነበርን፤
አሁንም ሰባት ቀን ከሠፈር
ውጭ ተዘግታ ትቀመጥ፤ ከዚ
ያም በኋላ ወደ ሰፈር ትመለስ።

፲. ማርያምም ከሰፈር ውጭ
ሰባት ቀን ተለይታ ተቀመጠች፤
እስክትነጸም ድረስ ሕዝቡ አል
ተጓዙም፤ ከዚያም በኋላ ሕዝቡ
ተጓዙ።

፲፩. ንግበር እንከ ከመዝ ለእለ ይፈቅዱ ንስሐ እምነጣውኢሆሙ ንሥራዕ ሎሙ ዕድሜ ዓመታት መጠን አበሱ በዘይነስሱ፤ ወእመ ነስሐ ንትወከፎሙ በከመ ይም ሕፋ አበው ውሉዶሙ።

፲፪. ወእመስ ኤጲስ ቆጶሳት ወባ ዕዳንሂ ሥዩማን ቦሙ ስዕበት ወነውር፤ ወኢይፈትሑ ርትዐ ለዕ ንለ ማውታ፤ ወለነዳይ፤ ወለመ ዓስብ፤ አላ ይፈትሑ በአድልዎ ከመ ይንሥኩ ርዴ ወሕልያነ፤ እሉኬ ይትህጉሉ ምስለ መደል ዋን በከመ ጽሑፍ ውስተ ወን ጌል ዘይቤ ለምንት ትኔጽር ንሠረ ውስተ ዐይነ ቢጽከ ወኢት ፊኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ።

፲፫. ወይትዐቀቡ እንከ ኤጲስ ቆጶሳት ወካህናት ከመ ኢይትረከብ በላ ዕሌሆሙ ዘከመዝ ንብር ከመ ኢይትዐቀፋ ካልአን ርእዮሙ ዘንተ እኩዩ ምግባረ እስመ እኩያን ዮንሥሡ ምክንያተ ከመ ያማስኑ

፲፩. እንግዲህ ከንጢአታቸው ተለ ይተው ንስሐን ለሚሹ ለዎች እንዲህ እናድርግ፤ የበደሉትን ያህል ንስሐ ይገቡ ዘንድ ዘመንን ወስ ነን እንሥራላቸው፤ ንስሐ ቢገቡ ግን አባቶች ልጆቻቸውን እንደ ሚምሩ እንቀበላቸው።

፲፪. ኤጲስ ቆጶሳትና ሌሎች ሹማ ምንት ግን ንጢአትና ነውር ቢኖርባቸው ለሙት ልጅና ለድጋ፤ ለመበለትም እውነት ባይፈርዱ፤ ነገር ግን አራጣና እጅ መንሻ ይቀበሉ ዘንድ በአድልዎ ቢፈርዱ እነዚህ ከግብዝነታቸው ጋር ይጠፋሉ፤ ይህም በወንድ ምህ ዐይን ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ? በዐይንህ ግን ያለውን ምስሉ ስለምን አትመለከትም? ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ ነው።

፲፫. ሌሎቹ ይህን ክፉ ሥራ አይተው እንዳይሰነካከሉ እንደ ዚህ ያለ ሥራ በእነርሱ ላይ እንዳይገኝ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት ይጠንቀቁ፤ ክፉዎች ሌሎችን ያጠፉ ዘንድ፤ የእግዚአብሔር በጎችንም ይበትኑ ዘንድ

ካልእነ፤ ወይዘር ወ. አባግዕ መርዒቱ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ኅዳጥ ብትዕ ያብገዕ ብዙኅ ሐሪጸ ከማሁ ትተ ልዎሙ ንጢአት ለእላ ይገብርዋ ከመዝ ፤ ወፈድፋደ ታማስኛሙ ለብዙኃን ከመ ሰራቂ ሶብ ይትረከብ በገዋይ ያወፅእ ስመ እኩዮ ሳዕለ አዝማዲሁ በእከዮ ምግባሩ፤ ወከመ ጽዮዕ ሥጋ ማውታ ሶብ ይትወደይ ውስተ ቅብዕ ይማስን ዒና ጣዕሙ፤ ወከመ ዐማዒ ንጉሥ ወጸዋግ ዘአልቦ ፍትሕ ወከማሁ አንትሙሂ መኳንንቲሁ፤ ወከመ ዝልጉስ በግዕ ሶብ ይትረዕይ ማእከለ አባግዕ ይከውኑ ኩሎሙ ዝልጉሳነ፤ ለእመ ኢተፈልጠ እም ኔሆሙ፤ ወበከመ ከልብ እቡድ ዘይነስክ ኩሎ ዘረከበ እመ ኢቀተ ልዎ የአብዱ ኩሎሙ ዘነሰኮሙ ንቡረ ምስሌሁ፤ ወከማሁ እመቦ ብእሲ መስተሣልቅ ወመስሐቲ ወመ ስተጋዕዝ ወዐላጭ ትእዛዝ ዘውስተ ሕግ ያውጽእዎ አፍሐ እምቤተ ክርስቲያን ከመ ኢያማስን ቤተ እግዚአብሔር፤ ወኢይረሲ በአተ ፈያት።

ምክንያትን ይሻሉና ጥቂት እርሾ ብዙውን ዱቂት ኮምጣጣ ያደር ጋልና፤ እንደዚህም ሁሉ ንጢአት እንዲህ ለሚሠሯት ትከተላቸዋለች፤ ብዙ ሰዎችንም ፈጽማ ትጉዳቸዋለች፤ ሌባ የሰውን ገን ዘብ ሰርቆ በተገኘ ጊዜ በሥ ራው ክፋት በዘመዶቹ ላይ ክፋ ስምን እንደሚያወጣ የሚሸት የበክት ሥጋም በቅባት ውስጥ በተጨመረ ጊዜ የጣዕሙ ሽታ እንደሚጠፋ፤ ፍርድ እንደሌለው እንደ ዐመፀኛና ክፋ ንጉሥም እናንተ መምህራንም እንዲሁ ናችሁ፤ የታመመ በግ በበጎች መካከል በተሰማራ ጊዜ ከእ ነርሱ ካልተለየ ሁሉም ሕመ ምተኞች እንደሚሆኑ፤ ያገኘ ውን ሁሉ የሚነክስ ዕብድ ውሻ ካልገደለት የከላቸው ሁሉ በእን ድነት ከእርሱ ጋራ እንደ ሚአብዱ እንዲሁ የሚዘብት፤ የሚያስት፤ ክርክርንም የሚያ መጣ፤ በሕግ ያለውንም ትእ ዛዝ የሚአፈርስ ሰው ቢኖር የእግዚአብሔርን ቤት እንዳያ ጠፋ፤ የቀማኛ ዋሻም እንዳያ ደርግ ከቤተ ክርስቲያን ወደ ውጭ ያውጡት።

፲፩. ኢርቱዕ ናርምም በእንተ ኃጥ
አን ወመግጽያን አላ ንገሥጸው
ከመ ይጎድጉ ምግባርሙ ወያሰ
ሰሉ እምኒሆሙ ምግባረ ኅሡመ
ወልማጽ፤ ዳዕመ ነእንዘሙ ይጸሙ፤
ወይጸልዩ፤ ወይመጽውቱ፤ ወከመ
ይትመሀሩ ፈሪህ እግዚአብሔር፤
እሰመ ይቤሉሙ ለደቂቀ እስራ
ኤል ፍርሀኒ ፤ ወዕቀቡ ትእዛ
ዝዮ፤ ።

፲፭. መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ
ይተክዝ በእንተ ንጢአተ ሕዝቡ፤
ወየሐሊ ለለ፩፩ ሕይወቶሙ ከመ
ይኩኖሙ መርሶ መድኃኒት ለምግ
ባረ ጽድቅ፤ ወይኩኑ ድልዋነ
ለእግዚአብሔር ወይድገኑ እም
ኩነኔ እንተ ትረክበሙ ለኃጥአን
በዕለተ ደይን።

፲፮. ወእለሰ ይትሀከዩ ይስምዑ በእ
ንተ ዕልዋን ዘይቤ ለምንት አርመ
ምክሙ ወፍሬሆሙ አረርክሙ፤ ።

፲፩. ስለ ኃጥአንና ስለ ዐመፀኞች
ዝም እንል ዘንድ አይገባንም፤
ነገር ግን ክፉ ሥራቸውን ይተዉ
ዘንድ፤ ከእነርሱም ክፉ ሥራንና
ልማድን ያስወግዱ ዘንድ እንምክ
ራቸው፤ ይጸሙና ይጸልዩ ይመ
ጸውቱም ዘንድ፤ እግዚአብሔር
ንም መፍራት ይማሩ ዘንድ እን
ዘዛቸው፤ የእስራኤልን ልጆች
ፍሩኝ፤ ትእዛዜንም ጠብቁ ብሏቸ
ዋልና።

፲፭. ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ሕዝቡ
ንጢአት ያዝን ዘንድ ይገባዋል፤
ለጽድቅ ሥራም የመዳን ወደብ
ይሆናቸው ዘንድ፤ ለእግዚአብ
ሔርም የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ፤
በፍርድ ቀን ኃጥአንን ከምታገኛ
ቸው ፍዳም ይድኑ ዘንድ ለእያ
ንዳንዱ ሕይወታቸውን ያስብ
ዘንድ ይገባዋል ።

፲፮. ቸል የሚሉ ግን «ስለ
ከዳተኞች ለምን ዝም አላችሁ?
ፍሬዎቻቸውንስ ለምን ለቀማ
ችሁ» ያለውን ይሰማሉ።

፲፯. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐ
የሙ ለሕዝብ በሰላም፤ ወለኦለ
ኢአበሱ ኢይኅድጎሙ ይደቁ፤ ወለ
አለሂ አበሱ ይሚጠሙ ውስተ
ንስሐ።

፲፰. ስምዑ ዘይቤለክሙ እግዚአ
ብሔር ኤጲስ ቆጶሳት ኢታስትቱ
፩ደ እምአሉ ንኡሳን፤ አላ መፍ
ትው ትስረዩ ወታናንሰዩ ለዘአበሰ
ወእምከሙ አምነ ኃጥእ በገጤ
አቱ፤ ወጸርሐ ኀበ እግዚአብሔር
እማዕምቀ ልቡ በብካይ ወበገዓር
ምስለ ትሕትና ያወሥኦ መንፈስ
ቅዱስ ወይቤሎ ሰረዩ ለከ እግዚ
አብሔር ኀጢአተክ።

፲፱. አእምር እንከ ኤጲስ ቆጶስ
ሚመጠን ጸገወክ እግዚአብሔር
ክብረ ወስብሐተ፤ ወወሀበክ ሥል
ጣነ ትእሥር ወትፍታሕ ዑቅ
ርእስከ ወዕቀብ መርዔቶ ለክር
ስቶስ፤ ሑር በፍኖተ ርትዕ እንዘ
ሕያው አንተ በዝ ዓለም፤ እስመ
ሀለወክ ትትገሠሥ በዕለተ ኩነኔ
እስመ ለዘአዕቀብዎ ብዙጎ፤

፱ ማቴ ፲፰ : ፲
፲. ደኖ ሳሙ ፲፱ : ፲፫

፲፯. ሕዝቡን በሰላም ይጠብቃ
ቸው ዘንድ ለኤጲስ ቆጶሱ አግባብ
ነው፤ ያልበደሉትንም በኃጢአት
ይሰነካከሉ ዘንድ አይተዋቸው፤
የበደሉትንም ወደ ንስሐ ይመል
ሳቸው።

፲፰. ኤጲስ ቆጶሳት እግዚአብ
ሔር ከእነዚህ ከታናናሾች አን
ዱን አታቃሉ ያላችሁን ስሙ፤
ነገር ግን ለበደለኛው ኀጢአቱን
ታስተሠርዩለትና ታቃልሉለት
ዘንድ ይገባል፤ ኃጥእ ኀጢአቱን
አምኖ ከትሕትና ጋር በልቅሶ
በመጮህ በጥልቅ ልቡ ወደ
እግዚአብሔር ቢጮህ መንፈስ
ቅዱስ «እግዚአብሔር ኀጢአት
ህን ይቅር አለህ» ብሎ ይመልስ
ለታል።

፲፱. ኤጲስ ቆጶስ፤ እግዚአብሔር
ክብርንና ጌትነትን ምን ያህል
እንደሰጠህ ዕወቅ፤ ታሥርና ትፈ
ታም ዘንድ ሥልጣንን እንደ
ሰጠህ ዕወቅ፤ ራስህን ዕወቅ፤
የክርስቶስን መንጋዎች ጠብቅ፤
አንተ በዚህ ዓለም ሕያው ሳለህ
በእውነት መንገድ ሂድ፤ በፍ
ርድ ቀን ትመረመራለህና፤

ብዙን ይትሐሠሥዎታል። ወእስመ
ለልዑ ዘየሐዩ ሰብእ ወኢሐሐተ
ሰዓተ ዘእንበለ ንጢአት። ዘእ
ንበለ ፩ዱ ዘኮነ ሰብእ በእንቲእነ
እግዚአብሔር ቃል።

፩. ወበእንተዝ ተጽሕፈ ተዝካሮሙ
ለጻድቃን እለ የዐቅቡ ርእሶሙ እስመ
ይቤ አባግዕዩ እሊአየ ይሰምዓኒ ቃልየ፤
ወአኒሂ አእምሮን፤ ወእማንቱሰ ይተል
ዋኒ፤ ወእሁባን ሕይወተ ዘለዓለም።

፩፩. ወይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ
«አንትሙ አባግዕዩ ከመዝ ይቤ
እግዚአብሔር አዶናይ ናሁ እነ
እፈትሕ ማእከለ በግዕ ወበግዕ፤
ወማእከለ በሐዘተ ወማእከለ ዳቤላ።

፩፪. ኢሐከለክሙኑ ዘተረዐይ
ክሙ ውስተ ሠናይ ዲኦት፤
ወዘተርፈሂ ሣዕሮ ትከይዱ
በእገሪክሙ ወፅሩየሂ ማዮ ትለ
ትዩ ወዘተርፈሂ ተሐምግዎ
በእገሪክሙ።

ብዙ አደራ ያስጠበቁትን ብዙ
ይፈልጉበታልና፤ ስለ እኛ ሰው
ከሆነው ከአንዱ ከእግዚአብሔር
ቃል በቀር አንድ ሰዓት ስንኳ
ያለ ንጢአት የሚኖር ሰው የለ
ምና።

፩. ስለዚህ ራሳቸውን የሚጠ
ብቁ የጻድቃን መታሰቢያቸው
ተጻፈ ፤ በጎቼ ቃሌን ይሰሙ
ኛል፤ እኔም አውቃቸዋለሁ ፤
እነርሱም ይከተሉኛል ፤ የዘለ
ዓለም ሕይወትንም እሰጣቸ
ዋለሁ» ብሏልና።

፩፩. ነቢይ ሕዝቅኤል እንዲህ
አለ «እናንተም መንጋዬ ሆይ!
እነሆ በበግና በበግ መካከል፤
በአውራ በግና በአውራ ፍየልም
መካከል እፈርዳለሁ፤» ይላል
ጌታ እግዚአብሔር።

፩፪. የቀረውን ማሰማሪያችሁን
በእግራችሁ የረገጣችሁት የተለ
ማራችሁበት መልካሙ መሰማ
ሪያ ባይበቃችሁ ነውን፤ የቀረ
ውንስ ውኃ በእግራችሁ ያደፈረ
ላችሁትን ጥሩውን ውኃ መጠ
ጣታችሁ ባይበቃችሁ ነውን ።

፳፫. ወትርእዩ አባግዕዩ ዘኬድ ክሙ በእገሪክሙ ወታሰትይዎሙ ማየ ዘሐመግሙ በእገሪክሙ፡፡

፳፬. ወየአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኮሙ ወእሙ ንቱ ይከውኑኒ ሕዝብዩ ቤተ እስራኤል ይቤ እግዚአብሔር እግዚአ፡፡

፳፭. አንትሙ አባግዕ መርዔ ትዩ፤ ወአነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ይቤ እግዚአብሔር፤

፳፮. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት ወስምዑ ሕዝብ ዘይቤ እግዚአብሔር ናሁ እፈትሕ አነ ማእከለ በሐዘኑ ወዳቤላ ወማእከለ በግዕ ወበግዕ ፡፡

፳፯. ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኖሎተ አባግዕ እለ አማሰኑ አባግዕዩ በሀኬቶሙ^{፲፬}፤ ወካዕበ ይቤ አነ እፈትሕ ማእከለ ኤጲስ ቆጶስ ወካልኡ፤ ወማእከለ ሕዝባዊ ወሕዝባዊ፤ ወማእከለ መኩንን ወመኳንንት እስሙ አባግዕዩ ነባብያን እሙንቱ፤ ወኢኮኑ ዘእንበለ ነቢብ፡፡

፳፫. በጎቼም በእግራችሁ በረገጣችሁት ይሰማራሉ፤ በእግራችሁም ያደፈረሳችሁትን ውሀ ይጠጣሉ፡፡

፳፬. እኔ እግዚአብሔር አምላካቸው ከእነርሱ ጋር እንዳለሁ እነርሱም የእስራኤል ቤተ ሕዝቤ እንደሆኑ ያውቃሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፡፡

፳፭. እናንተም የማሰማሪያዬ በጎች ናችሁ፤ እኔም አምላካችሁ ነኝ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፡፡

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳትና ሕዝቡ፤ እግዚአብሔር በአውራውና በአውራው መካከል፤ በበግና በበግ መካከልም እነሆ እኔ እፈርዳለሁ ያለውን ስሙ፡፡

፳፯. በስንፍናቸው በጎቼን ባጠፉ በበጎች ጠባቆች መካከል እኔ እፈርዳለሁ አለ፤ ሁለተኛም በኤጲስ ቆጶሱና በጓደኛው፤ በሕዝባዊውና በሕዝባዊው፤ በመኳንንትና በመኩንን መካከል እኔ እፈርዳለሁ አለ፤ በጎቼ የሚናገሩ እንጂ የማይናገሩ አይደሉምና፡፡

፳፰. ወበእንተዝ ኢይበሉ ሕዝብ አባግዕ ንሕነ ወኢኮነ ኖሎተ ዘንተዐቀብ ለርእሰነ፤ ለያእምር ዘንተ ኖላዊ እስመ ውእቱ ባሕቲቱ ይተሐተት ከመ ያግብእ ቃለ በእንቲአነ፤ ወከመ በግዕ ዘኢይተሉ ኖላዊ ንረ ይከውን ለዝዕብ ከመ ይማስን፡፡

፳፱. ከማሁ ዘይተሉ አብደ ወእኩየ ኖላዊ ይከውን ለሞት እስመ ይውገጦ ለሊሁ ኖላዊ፤ ወበእንተዝ ርቱዕ ንርጎቅ እምእ ኩያን ወጉህላውያን ኖሎት እለ ኢይምሕኩ ወኢያድጎኑ መርዒተ፤ አላ ንትልዎሙ ለኔራን እለ ይምሕኩ ወያድጎኑ መርዒቶሙ፡፡

፴. ወላኖላዊ ንር ያፈቅርዎ ሕዝብ፤ ወይፈርህዎ ከመ አብ፤ ወእግዚእ፤ ወከመ መምህር፤ ወከመ ሊቀ ካህናቲሁ ለእግዚአብሔር፤ ወውእቱ መገሥጸሙ ወመርሖሙ ወስተ ሠናይ አምልኮ፤ እስመ ዘይትኢዘዝ ሎቱ ይትኢዘዝ

፳፰. ስለዚህም ሕዝቡ በጎች ነን እንጂ ለራሳችን የምንጠነቀቅ አይደለም አይበሉ፤ እረኛውም ይህን ይወቅ፤ ስለ እኛ ቃልን ይመልስ ዘንድ እርሱ ብቻውን ይመረመራልና፤ ቸር እረኛን የማይከተልም ይጠፋ ዘንድ ለኹብ እንደሚሆን፡፡

፳፱. እንደዚሁ ሰነፍና ክፉ እረኛን የሚከተል ለሞት ይሆናል፤ ራሱ እረኛው ይውጠዋልና፤ ስለዚህም ከማይራሩና መንጋቸውን ከማያድኑ ከክፉዎችና ከከዳተኞች እንርቅ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነገር ግን የሚራሩና መንጋቸውን የማያድኑ ቸሮች እረኞችን እንከተላቸው፡፡

፴. ቸር እረኛንም ሕዝቡ እንደ አባት፤ እንደ ጌታና፤ እንደ መምህር እንደ ሊቀ ካህናትም ይወዱታል፤ ያከብሩታልም፤ እርሱም መካሪያቸውና መሪያቸው ነው፤ ለእርሱ የሚታዘዝ ለክርስቶስ ይታዘዛልና፤ ቃሉንም የሚሰማ ክርስቶስን

ለክርስቶስ፤ ወዘይሰምዕ ቃሉ ይሰምፖ ለክርስቶስ፤ ወዘሰ አበዩ ወኢሰምዐ ቃሉ አበዩ፤ ወዐለዎ ለክርስቶስ፤ ወዘይትኤዘዝ ለክርስቶስ ይትኤዘዙ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ይቤ ዘኢያክሙ ሰምዐ ኪያዩ ሰምዐ፤ ወዘለክሙ አበዩ ሊተአበዩ፤ ወዘሊተ አበዩ አበዩ ለዘፈነውኒ¹⁶ ።

፴፩. ከማሁ ርቱዕ ያፍቅሮሙ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ከመ ደቂቁ እስመ ውሉዱ እሙንቱ፤ ወይሕፅኖሙ በተግሣጽ ከመ ያፍ እንተተሐቅፍ አንቆቅሆሃ፤ ወተሐፅን ዕጉሊሃ እስከ ሶበ ይሠርራ፤ ወከማሁ ይምህሮሙ ቃለ እግዚአብሔር ለሕዝብ፤ ወይሴስዮሙ ትምህርተ መንፈሳዊተ፤ ወየሀቦሙ ጸሕቆሙ ለኩሉሙ እሰይፈቅዱ ይንሥኑ በጎዜሁ፤ ወኢያክበድ ዲቢሆሙ፤ አላ ይንሥጸሙ በቃለ ጥበብ ወያፍርሆሙ ከመ ኢይትመየጡ ውስተ ጎጢአት፤ ዳዕሙ የአዝዙሙ ይሑሩ ፍኖተ ርትዕ፤ ወይዕቀቡ ሃይማኖተ፤ ወይርዐዮሙ ለሕዝብ በሰላም ።

ይሰማል፤ እርሱን እንቢ የሚለውና የማይሰማው ግን ክርስቶስን እንቢ ይለዋል፤ ይክደዋልም፤ ለክርስቶስ የሚታዘዝም ለእግዚአብሔር ይታዘዛል፤ እናንተን የሰማ እኔን ሰማ፤ እናንተንም እንቢ ያለ እኔን እንቢ አለ፤ እኔንም እንቢ ያለ የላከኝን እንቢ አለው »በሏልና።

፴፩. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶስ ሕዝቡን እንደ ልጆቹ ሊወዳቸው ይገባል፤ እነርሱ ልጆቹ ናቸውና፤ እንቀላሏን እንደምትታቀፍ አድገው እስኪበሩ ድረስም ልጆቿን እንደምታሳድግ ወፍ በምክር ያሳድጋቸው፤ እንደዚሁም የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምራቸው መንፈሳዊት ትምህርትንም ይመግባቸው፤ ከእርሱም ይቀበሉ ዘንድ ለሚወዱት ሁሉ ፍላጎታቸውን ይስጣቸው፤ በነርሱም ላይ ሥርዐትን እያክብድባቸው፤ በጥበብ ቃል ይምክራቸው እንጂ፤ ወደ ጎጢአትም እንዳይመለሱ ያስፈራራቸው፤ በእውነት ጎዳና ብቻ ይሄዱ ዘንድ፤ ሃይማኖትንም ይጠብቁ ዘንድ ይዘዛቸው፤ ሕዝቡንም በሰላም ይጠብቃቸው።

፴፪. ወዓዲ ያንሥኦሙ ለውዱ ቃን፤ ወያጽንዖሙ ለድኩማን፤ ወያስተጋብኦሙ ለዝርዋን፤ ወይ ፈውሶሙ ለቀሩሉላን፤ ወይናዝ ዘሙ ለዕንበዛነ ልብ፤ ወያጽን ዖሙ ለሐንካላን በቃለ ተግሣጽ፤ ወያቅልል ዖረ ክበደ ንጢአቶሙ፤ ከመ ይርከቡ ተስፋ ሠናየ ።

፴፫. ወእሙንቱስ ይትመሀሩ ሕገ ቤተ ክርስቲያን፤ ወይትመ የጡ ውስተ ንስሐ ወእመቦ ዘተ ገድፈ አፍኦ በኢሰብዎ ቃለ መጻሕፍት፤ ኢትመንኖ ወኢት ጎድጎ ይድጎጽ ውስተ ንጢአት፤ አላ ርድኦ፤ ወፈውሶ እምቀሰለ ንጢአት፤ ወሚጦ ንቤከ፤ ወአግ ብኦ ውስተ መርዒተ ክርስቶስ፤ ወዘሰ አበየ ተመዪጦ ይወፅእ እመርዒትከ ፤ ወይከውን መብ ልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወለኦ ራዊተ ገዳም፤ ወይከውን መክፈ ልቱ ምስለ አለ ይብሉ ንብላዕ ወንስተይ ወጌሠመ ንመውት፤ ወኢይሒልዩ ደጋሪቶሙ።

፴፪. ዳግመኛም የወደቁትን ያን ሣቸው፤ የደከሙትንም ያጽና ቸው፤ የተበተኑትንም ይሰብስባ ቸው፤ የቈሰሉትንም ያድናቸው፤ አእምሮ ያጡትንም ያረጋጋቸው፤ የሚያነክሱትንም በተግሣጽ ቃል ያጽናቸው፤ በጎውን ተስፋ ያገኙ ዘንድ የንጢአታቸውን የክብደት ጽናት ሽክም ያቃልልላቸው።

፴፫. እነሱ ግን የቤተ ክርስቲያንን ሥርዐት ተምረው ወደ ንስሐ ይመለሱ፤ የመጻሕፍትን ቃል ባለማስተዋል በውጭ የወደቀ ቢኖር በንጢአት ይሰነካ ክል ዘንድ ቸል ብለህ አትተ ወው፤ ነገር ግን ረድተህ ከን ጢአት ቀሰል አድነው ፤ ወደ ልጎቻቸው መልሰው ፤ ወደ ክርስ ቶስም መንጋ አግባው ፤ መመለስን እንቢ የሚል ግን ከመንጋዎ ችህ ይወጣል፤ ለሰማይ ወፎችና ለዱር አራዊት መብል ይሆናል፤ እድል ፈንታውም እንበላ፤ እን ጠጣ፤ ነገም እንሞታለን ከሚ ሉና ፍጻሜያቸውን ከማያስቡ ሰዎች ጋር ይሆናል።

፴፬. ወእመቦ ዘርእየ ኤጲስ ቆጶስ እንዘ ከመዝ ይገብር ርቱዕ ይበሉ እነ እፀውር ንጢአተከ፤ ወእመ ውት ህየንቴክ በከመ ሞተ ክርስ ቶስ በእንተ ንጢአተ ዓለም፤ ወእምዝ ይጸመ፤ ወይሕምም ምስሌሁ እስከ ይትመየጥ ንበ ንስሐ እስመ ኖላዊ ጌር ይሚጡ ነፍሶ ቤዛ አባግዒሁ።

፴፭. ወዐላብስ ዘኢኮነ ኖላዊ፣ ወዘ ኢኮና አባግዕ ዘዚአሁ ሶበ ይሬኢ ተኩላ እንዘ ይመጽእ ይጉይይ፤ ወየጎድግ አባግዒሁ፤ ወይመስጦን ተኩላ፤ ወይዘርዎን ለአባግዒሁ፤ እስመ ዐላብ ውእቱ፤ ወኢየገዝን በእንተ አባግዕ^{፲፮} ።

፴፮. ርቱዕ ናእምር ከመ እግ ዚአብሔር መሓሪ ውእቱ፤ ወኢይ ፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ፤ አላ ሚጠቶ ወግብአቶ ውስተ ንስሐ።

፴፯. ወእመቦ ዘይኢብስ በኢለብዎ ዘሠርዕ እግዚአብሔር ትእዛዛቲሁ ለንስሐ ወየሐውር በጽልሑተ ልቡ ወኢይዜከር ንጢአቶ ወእኩዮ

፴፬. ኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ ሊያ ደርግ ያየው ቢኖር ንጢአትህን እኔ እሸከማለሁ፤ ክርስቶስ ስለ ዓለም ንጢአት እንደሞተም ስለ አንተ እሞታለሁ ይበለው፤ ከዚህ በኋላ ወደ ንስሐ እስኪመለስ ድረስ ከእርሱ ጋራ ይድከም፤ መከራንም ይቀበል፤ ቸር እረኛ ስለ በጎቹ ቤዛ ሆኖ ሰውነቱን አሳልፎ ይሰጣልና።

፴፭. እረኛ ያይደለ፤ በጎቹም የርሱ ያልሆኑ ምንደኛ ግን ተኩላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸ ሻል፤ ተኩላም በጎችን ይነጥቃቸዋል፤ ይበትናቸዋልም፤ ምንደኛ ነውና ስለ በጎች ጥፋትም አያዝንም።

፴፮. እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ፤ የንጢአተኛውንም ሞት እንደማይወድ፤ እናውቅ ዘንድ ይገባል፤ ወደ ንስሐ ፈጽሞ መመለሱን ነው እንጂ።

፴፯. እግዚአብሔር ለንስሐ የሠራቸውን ትእዛዞቹን ባለማወቅ የሚበድል ሰው ቢኖር በልቡናውም ተንኩል ቢሄድ፤ የእርሱን ቸርነት

ዘንብረ ኢተዘኪሮ ቃለ ቅዱሳት መጻሕፍት ዘዜነዋ ምሕረተ ዚአሁ ይማስን ውእቱ ብእሲ፤ ወይከውን ዘአልቡቱ ተስፋ።

፴፰. ወእንተሰ ጎሥሥ ኖላዌ ኄረ፤ ወመምህረ የዋህ፤ ወመገሥጸ፤ ወዕጉሠ፤ ወመሐሬ፤ ወገባሬ ሰላም፤ ዘየዐውድ፤ ወይርዒ አባግዒሁ፤ ወየጎሥሥ ዘተገድፈ ፤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ እስመ አቡነ ዘበሰማያት ፈነወ ወልዶ ፍቁረ መድኅኒነ ኖላዌ ኄረ፤ ወመምህረ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ዘጎደገ ፩ ወፀተ ውስተ ገዳም፤ ወሐረ ይጎሥሥ በግዑ ዘተገድፈ፤ ወሶበ ረከቦ ጸሮ ዲበ መትከፍቱ ወእብኦ ውስተ መርዒት በፍሥሐ እስመ ረከበ ዘተሀጉሉ፤።

፴፱. ሰማዕ ዘንተ ኤጲስ ቆጶስ፤ ምርሖሙ ለእለ ስሕቱ እምፍኖት ርትዕት፤ ወእስተጋብኦሙ ለእለ ተዘርወ፤ ወጎሥሦሙ ለእለ ተገድፉ እስመ ብከ ሥልጣን ለሚጠት ትእሥር ወትፍታሕ፤ እስመ ይቤሎ መድኅኒነ

የሚናገሩ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃል ሳያስተውል የሠራውን ክፋት፤ ጎጢአቱንም ባያስብ ያ ሰው ይጠፋል፤ ተስፋ የሌለውም ይሆናል።

፴፰. አንተ ግን ቸርና አስተማሪ፤ የሚገሥጸና የሚራራ፤ የሚታገሥና ሰላምን የሚያደርግ፤ እየዞረ በጎችን የሚጠብቅ እንደ ፈጣሪያችን እንደ እግዚአብሔር የጠፋውን የሚፈልግ እረኛን ፈልግ፤ ሰማያዊ አባታችን የተወደደ፤ መድኅኒታችን ቸር ጠባቂና መምህር ዘጠና ዘጠኙን በዱር ትቶ የጠፋውን በግ ይፈልግ ዘንድ የሄደ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ልኳልና፤ እርሱም ባገኘው ጊዜ በትክክው ተሸከመው በደስታም ወደ መንጋው መለሰው፤ የጠፋውን አግኝቷልና።

፴፱. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ይህን ስማ፤ ከቀናች መገድ የተሳሉትን ምራቸው፤ የተብተጉትንም ሰብሰባቸው፤ የጠፉትንም ፈልጋቸው፤ ለመመለስ ታስርና ትፈታ ዘንድ ሥልጣን አላህና፤ መድኅኒታችን መፃኑዕን

ለመፃፍት ጎደጉ ለከ ንጢአተከ፤
 ሃይማኖትከ አሕየወተከ፤ ሐር
 በሰላም፤ ወሰላም ዘተመጠነ
 ይእቲ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስ
 ቶስ እንተ ታበውእ ውስቴታ እለ
 ነስሐ ወነጽሐ እምነጣውኢሆመ፤
 ወገብሩ ጽድቀ ወሠናየ፤ ወረከቡ
 ተስፋ ሕይወት፡፡

፵. መፍትሔ ለኤጲስ ቆጶስ ይፈ
 ውስ ዱያን እለ ደወዩ በገቢረ
 ንጢአት ፤ የሐውጸሙ ወይናዝ
 ዘመ፤ ወይፈውስ ቀስሎሙ፤
 እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ
 ለዐቃቤ ሥራይ፤ አላ ሕሙማን
 እስመ መጽእ ወልደ ዕንሰ እመ
 ሕያው ይገሥሥ፤ ወይርዳእ
 ዘተህጉሉ፤ እስመ አንተኒ ዐቃቤ
 ስራይ በውስተ ቤተ ክርስቲያኑ
 ለእግዚአብሔር፤ ሀቦሙ ፈውስ
 ለለ፩፩ በከመ ይደሉ ወሴስዮሙ
 ሲሲተ መንፈሳዊተ ይጽንዑ
 በቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡፡

«ንጢአትህን ይቅር ብየሃለሁ፤
 ሃይማኖትህ አዳነችህ፤ በሰላም
 ሂድ» ብሎታልና፤ የተቀበልናት
 ሰላምም ንስሐ ገብተው ከንጢአ
 ታቸው የነጹትን፤ ጽድቅንና በጎ
 ሥራን የሠሩትን፤ የሕይወት
 ተስፋንም ያገኙትን ወደ እርስዋ
 የምታስገባ የክርስቶስ ቤተ ክር
 ስቲያን ናት፡፡

፵. ለኤጲስ ቆጶስ ንጢአት በመ
 ሥራት የታመሙ ድውያንን
 ያድን ዘንድ ፤ ይጉበኛቸውና
 ያጽናናቸው፤ ቀስላቸውንም ያድ
 ናቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ባለ
 መድኃኒትን የሚሹት ሕመምተ
 ጾታ ናቸው እንጂ ጤነኞች አይ
 ደሉምና፤ የሰው ልጅ የጠፋውን
 ሊፈልግና የተጉዳውን ሊረዳ መጥ
 ቶአልና፤ አንተም በእግዚአብሔር
 ቤተክርስቲያን ውስጥ ባለመድን
 ኒት ስለሆንህ ለእያንዳንዱ እንደ
 ሚገባ ፈውህን ሰጣቸው፤ በቅድ
 ሰት ቤተ ክርስቲያንም ይጸኑ
 ዘንድ መንፈሳዊ ምግብን ሰጣ
 ቸው፡፡

፲፱ ሐቃ ፡ ፲፰ ፤ ግር ፡ ፳ ፡ ፳፭
 ጽ. ግቲ ፡ ፱. ፲፱

፵፩. ወረዐይ መርዔቶ ለክርስቶስ በትሕትና ወበፍቅር ዘአንበለ መዓት ወእንዘ ኢትትዔበይ ቡሂመተ ሥል ጣንክ እስመ አንተ ኖላዌ መርዔቱ ለክርስቶስ፤ ወእስተጋብአሙ ለመ ሐስዓን ውስተ ሕፅንክ ።

፵፪. ኩንኬ መሐሬ ወጸድቀ ዘእን በለ ጽልሑት ወቂም፤ ወቅንአት፤ ወውዴት፤ ወሐሜት፤ ወጽልእ፤ ወአ ድልዎ፤ ወዕርፈት፤ ወትዕቢት፤ ወት ምክሕት፤ ወኢትመንኖሙ ለእለ እምታሕቴክ፤ ወኢትጎባእ እምኔ ሆሙ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢትትመየጥ እምንስሐሆሙ ወኢታምጽእ ምክንያተ ላዕሌሆሙ ወኢታርጎቆሙ እምቤተ ክርስቲ ያን።

፵፫. ለቡ እንክ ፍትሐ፤ ወኢትጎሣእ እንክ ስምዐ ፩ደ ወኢላዕለ መኑሂ ዘአንበለ ስምዐ ፫ቱ ጌራን መሐይም ናን፳፩፤ ወስምዐ ይኩኑ ላዕሌሆሙ ካልኣን ጌራን መሐይምናን እሙንቱ እለ አልቦሙ ጽልእ ወቂም ወቅንዓት እስመ ቦ እምኔሆሙ ነባብያነ ሐሰት

፵፬. የክርስቶስን መንጋዎች ሳትቈጣ፤ በሥልጣንህም ሹመት ሳትታበይ በትሕትናና በፍቅር ጠብቅ፤ የክርስቶስ መንጋዎች ጠባቂ አንተ ነህና፤ ጠቦቶቼንም ወደ አጠገ ብህ ሰበስባቸው ።

፵፭. ያለ ሽንገላና ያለ ቂም፤ ያለ ቅንአትና ያለ ነገር ሥራ፤ ያለ ሐሜትና ያለጥል፤ ያለ አድልዎና ያለስድብ፤ ያለትዕ ቢትና ያለትምክሕት፤ የምት ምር እውነተኛ ሁን፤ ከበታ ችህ ያሉትን አትናቃቸው የእ ግዚአብሔርን ትእዛዞች ከእነ ርሱ አትሠውር፤ ከንስሐቸውም ዘወር አትበል፤ በላያቸውም ምክንያትን አታምጣ፤ ከቤተ ክርስቲያንም አታርቃቸው።

፵፮. እንግዲህ ፍርድን አስተ ውል፤ ደጋጎች ምእመናን ከሆኑ ከሦስት ሰዎች ምስ ክርነት በቀር በማንም ላይ የእ ንድ ሰው ምስክርነት አትቀ በል፤ በእነርሱም ላይ ጥልና ቂም ቅንአትም የለላቸው ሌሎች ደጋ ጎች ምእመናን ምስክር ይሁኑ፤ ከእነርሱ ወገን አንደበታቸው ሁለት ወይም ሦስት የሆነ፤

እለ ፪ቱ ወ፫ቱ ልሳኖሙ እለ
ይትፌሥሑ በእኩይ ምግባር፤
ወጸላእያነ አገው ወእለ ይፈቅዱ
ይዘርዉ መርዔቶ ለክርስቶስ።

፵፬. ወእመስ ሰማዕከ ቃሎሙ
ወእመንከ ለእለ ይገብሩ ከመዝ
ናሁኬ ዘረውከ መርዔተከ ዘእ
ንበለ ፍትሕ ወመጠውኮሙ
ለእኩያን አዝዕብት ወመሰጥ፤
ወእሉ እሙንቱ እኩያን ሰብእ
ወባሕቱ ኢኮነ ሰብእ አላ እኩያን
አራዊት እለ ይትሜሰሉ ሰብእ
ዕልዋነ ወመናፍቃነ ወከሐድያነ
እለ ኢየሐምርዎ ለእግዚአብሔር፤
እሉኪ ጸናሕያነ ፍኖት ከመ ዝዕብ
ዘይመስጥ ወይበልዕ ይመስጡ እለ
ይወፅኡ እምሕገ ቤተ ክርስቲ
ያን ።

፵፭. ወሰብ ርእዩ ዘተጎጉለ ይመ
ስሎሙ ዘረከቡ ዐቢየ ረባሐ
ለርእሶሙ፤ እስመ አቡሆሙ ዲያ
ብሉስ ቀታሌ ነፍሰ ሰብእ ውእቱ።

፵፮. ወለእለሰ ይስሕቱ እምቤተ
ክርስቲያን፤ ወይወፅኡ እምሕገ ይሬ
እይዎሙ ኢጋንንት፤ ወየሐምም
ዎሙ በፃዕር ፤ ወበምንዳቤ ወጎ
ዘነ ልብ ፤ ወእሙንቱስ ይተልዉ

በክፉ ሥራም ደስ የሚሰኙ ወንድ
ሞችን የሚጠሉ፤ የክርስቶስን
መንጋዎች ሊበትኑ የሚወዱ
ሐሰት ተናጋሪዎች አሉና።

፵፬. እንደዚህ የሚያደርጉትን ቃላ
ቸውን ሰምተህ ብታምን እነሆ
መንጋዎችህን ያለ ፍርድ በተ
ጎህ፤ ለሚነጥቁ ክፉዎች ጅቦ
ችም ሰጠሃቸው ፤ እነዚህም ክፉ
ዎች ሰዎች ናቸው፤ ነገር ግን
ሰዎች አይደሉም፤ እግዚአብ
ሔርን የማያውቁ፤ ከዳተኞችና
ከሐዲዎች ሰዎችን የሚመስሉ
ክፉዎች እውሬዎች ናቸው እንጂ፤
እነዚህም ነጥቆ እንደሚበላ ጅብ
ከቤተ ክርስቲያን ሕግ የሚወጡ
ትን ይነጥቃሉ።

፵፭. የጠፋውንም ባዩ ጊዜ ለራ
ሳቸው ታላቅ ረብሐ ያገኙ ይመ
ስላቸዋል፤ አባታቸው ዲያብ
ሎስ ነፍሰ ገዳይ ነውና ።

፵፮. ከቤተ ክርስቲያን የሚሰቱት
ንና ከሕግ የሚወጡትን አጋን
ንት ተመልክተው በጭንቅና በመ
ከራ በልብ ጎዘንም ያሰቃዩዋቸ
ዋል፤ እነርሱ ግን የወንጀለኞችን

ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወየሀጉሉ ሰሜቶሙ ወፈድፋደ ይርገቱ እምእግዚአብሔር ወኢጲስ ቆጶስ ለእመ ኢፈትሐ በርትዕ ይከውን መክፈልቱ ምስሌሆሙ።

፵፯. ኦ ኢጲስ ቆጶስ! ኢመፍት ውኬ ትስድዶ ለኃጥእ፤ ወኢት መንኖ ለዘይትመየጥ፤ ወኢትኩን ሕፁፀ ምሕረት ከመ ትፈውስ ተስላ ንጢአት፤ ወኢትትሀወል ምስላ ብእሴ ደም፤ እስመ በእን ቲአሆሙ ይብል መጽሐፍ በሊህ እገሪሆሙ ለክዲወ ደም፤ ኅሣር ወቅጥቃጤ ውስተ ፍኖቶሙ ወኢየአምርዋ ለፍኖተ ሰላም፤ ወአልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ። ::

፵፰. ፍኖተ ሰላምኒ መድኅኒን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘመሀረን እንዘ ይብል ስረዩ ከመ ይስረይ ለክሙ ወሀቡ ወይሁበክሙ ፤ ዘውእቲ ብሃል ኅድጉ ለሰብእ አበላሆሙ ከመ ይገድግ ለክሙ አቡክሙ

ኅዳና ይከተላሉ፤ ዋጋቸውንም ያጣሉ፤ ይልቁንም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ፤ ኤጲስ ቆጶስም በቅንነት ባይፈርድ እድል ፈን ታው ከእነርሱ ጋራ ይሆናል።

፵፱. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ንጢአ ተኛውን ታባርረው ዘንድ አግ ባብ አይደለም፤ የሚመለሰውንም አትናቀው፤ የንጢአትን ቀስል ታድን ዘንድ ምሕረት የጉደለህ አትሁን፤ ከደም አፍላሽ ሰው ጋርም አትተባበር፤ መጽሐፍ ስለ እርሱ ደምን ለማፍሰስ እግራቸው ፈጣን ነው፤ በመንገዳቸውም ጥፋትና ጉስቀልና አለ፤ የሰላም መንገድንም አያውቁትም፤ በፊታቸው እግዚአብሔርን መፍራት የለም ብሏልና።

፶፩. የሰላም መንገድም፤ ይቅር እንዲላችሁ ይቅር በሉ፤ ስጡ ይሰጣችኋል ብሎ ያስተማረን መድኅኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ ይኸውም ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ እናንተም የሰዎችን በደል

ሰማያዊ አበሳክሙ^{፳፫} ወዓዲ መሀ
ረነ በጸሎት እንዘ ይብል ኅድግ
ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ
ንኅድግ ለዘአበለ ለነ።

፵፱. ወእመሰ ኢትክሉ አንትሙ
ትስረዩ አበሳ ለዘአበለ ለክሙ፤
በእፎ አንትሙ ትረክቡ ስርየተ
አበሳክሙ።

፯. ወእመሰሰ ዘተሰደ ዘእንበለ
አበሳ፤ ወእምዝ ገቢኦ ሰአለ ስርየተ
ወዘኢተወክፎ ዝኬውእቱ ቀታሌ
እትሁ፤ ወከዐዊ ደም ከመ ቃየል
ዘከዐወ ደመ አቤል እትሁ፤
ወጸርሐ ደሙ ንበ እግዚአብ
ሔር^{፳፬} ወእመሰ ኤጲስ ቆጶስ
ዘሰደደ ሰብኦ ዘእንበለ አበሳ
ይከውን ከመ ቃየል ቀታሊ።

አንቀጽ ፯

ከመ ኢመፍትው ንገሥጽ ወኢ
መነኒ ዘእንበለ ያቅሙ ሎቱ
ስምዐ ከመ አበለ።

ይቅር በሉ ማለት ነው፤ ዳግመ
ኛም በጸሎት እኛ የበደለንን
ይቅር እንል ዘንድ በደላችንንና
ኃጢአታችንን ይቅር በለን በሉ
እያለ አስተማረን።

፵፱. እናንተ የበደላችሁን ሰው
በደል ይቅር ትሉ ዘንድ ካልቻ
ላችሁ እናንተ የኃጢአታችሁን
ስርየት እንዴት ታገኛላችሁ?

፯. ያልበደለ፤ የተሰደደ ሰው
ቢኖር፤ ከዚህም በኋላ ተመልሶ
ይቅርታን ቢጠይቅ የማይቀበ
ለው ይህ ወንድሙን ገዳይ
ነው፤ የወንድሙ የአቤልን ደም
እንዳፈሰሰ፤ ደሙም ወደ እግዚ
አብሔር እንደጮኸበት እንደ
ቃየልም ደም አፍላሽ ነው፤
ያልበደለ ሰውን ያባረረ ኤጲስ
ቆጶስም ቢኖር እንደ ነፍሰ ገዳዩ
እንደ ቃየል ይሆናል።

ሰባተኛ አንቀጽ

እንደ በደለ ሳያስመሰክሩ ማን
ንም እንቀጣ ዘንድ እንዳይገባ
ይናገራል።

፩. ዘይሰድድ ዘእንበለ አበላ ውእቱ የአኪ እምቀታሌ ነፍስ፤ ወኢይሬኢ ምሕረተ እግዚአብሔር እስመ ኢተዘከረ ፍቅረ ቢጽ።

፪. ወዘይገብር ከመዝ ኢይረክብ መድኅኒተ እስመ ድኅፀ ወወድቀ ውስተ ዐቢይ ንጢአት፤ ወኢገሠ ጸሙ፤ ወኢሚጠሙ ለዘገብሩ ንጢአተ ብዙን፤ አላ ዘረወ መርዔቶ ለእግዚአብሔር እንዘ ይትቃረኖ።

፫. እስመ ጻድቅ እግዚአብሔር ወጽድቅ ዙንኒሁ ወይፈትሕ በጽድቅ ለዙሉ፤ ለጻድቃን ወለጋጥኣን ወመሐሪ ለእለ ይትመየጡ ንቤሁ፤ ጽድቅ ወምሕረተ ወየውሃት ዚአሁ እሙንቱ እስመ ዳዊት ብእሲ ፍቁር ዘከመ ልቡ ለእግዚአብሔር አጠየቀ ከመ ምሕረተ ወርትዕ ዚአሁ እሙንቱ።

፬. መፍትወኬ ለኤጲስ ቆጶስ ይፍታሕ በርትዕ፤ ወይደልዎ ይግበር ሥምረቶ ለእግዚአብሔር፤ እስመ እግዚአብሔር ይፈትሕ በርትዕ ለእለ ይትመየጡ ንቤሁ።

፭. ያልበደለውን የሚያሳድድ ሰው ከነፍስ ገዳይ ይከፋል፤ የእግዚአብሔርንም ምሕረት አያይም፤ የባልንጀራውን ፍቅር አላሰበምና።

፮. እንዲህ የሚያደርግም ድኅነትን አያገኝም፤ በፍጹም ንጢአት ተሰነካክሎ ወድቋልና፤ ብዙ ንጢአት የሠሩትን አልመከራቸውም፤ አልመለሳቸውምም፤ እርሱን እየተቃወመ የእግዚአብሔርን መንጋዎች ይበትናል እንጂ።

፯. እግዚአብሔር ጻድቅ ነውና፤ ፍርዱም እውነት ነውና፤ ለጻድቃንና ለጋጥኣንም ሁሉ በእውነት ይፈርዳልና፤ ለሚመለሱትም ይቅር ባይነው፤ ምሕረትና ጽድቅ፤ ፍትሕም የእርሱ ገንዘቦች እንደሆኑ እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነው ሰው ዳዊት አስረድቶአል።

፪. ለኤጲስ ቆጶስ በእውነት ይፈርድ ዘንድ አግባብ ነው፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድም ይሠራ ዘንድ ይገባዋል፤ በንስሐ ወደ እርሱ ለሚመለሱ ሰዎች እግዚአብሔር በእውነት ይፈርዳልና።

፭. ኢትዜክርኑ ዳዊትሃ አመ አበሰ፤ ወይቤሎ ናታን «ለምንት ገበርክ ከመዝረ» ወይቤሎ አበስኩ እንክ፤ ወእኔስሐ፤ ወሶበ አምነ ጌጋዮ ድኅነ እሞት፡፡

፮. ወይቤሎ ናታን «ጽናዕ፤ ወኢ ትፍራህ እንክ፤ ወኢትመውት፤»፤

፯. ወዮናስሂ ነቢይ እንዘ ኢይፈ ቅድ ይስብክ ሎሙ ለሰብእ ነነዌ ሶበ አበሰ ተሰጥመ ውስተ ባሕር፤ ወውጎጦ አንበሪ ዐቢይ፡፡

፰. ወእምዝ ወዕለ እምከርሠ አንበሪ ወድኅነ እሞት፤ ፡፡

፱. ወሕዝቅያስኒ ሶበ አልዐለ ልቦ ኮነ ላዕሌሁ መቅሠፍት ወተት ሕተ ሕዝቅያስ፤ ወገደገ አልዕሎ ልቡ፤ ወበከዩ ቅድመ እግዚእ ብሔር፤ ወመሐር፤ ፡፡

፲. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት በቊዔተ ዘይከውን ለዝንቱ ግብር፤ አስመ ጽሑፍ ውስተ ራብዕ መጽሐፈ ነገሥት ዘይብል«ሞተ ሕዝቅያስ፤ ወነ ፡፡ ምናሴ ወልዱ ህዩንቴሁ ፲ወ፡ ክረምቱ ለምናሴ አመ ይነ ግሥ »፡፡

፭. ዳዊትን አታስብምን በበደለ ጊዜ ናታንም ለምን እንዲህ አደረግህ» ባለው ጊዜ በደልኩ እንግዲህ» ወዲህ ንስሐ እገባ ለሁ አለው፤ በደሉንም ባመነ ጊዜ ከሞት ዳነ፡፡

፮.ናታንም ጽና አትፍራ፤ እንግዲህ ወዲህ አትሞትም አለው፡፡

፯.ነቢዩ ዮናስም ዮነነዌን ሰዎች ያስተምራቸው ዘንድ ሳይወድ በበደለ ጊዜ በቤኤር ውስጥ ተሰጠመ፤ ታላቅ ዓሣ አንበሪም ዋጠው ፡፡

፰. ከዚህ በኋላ ከዓሣ አንበሪው ሆድ ወጥቶ ከሞት ዳነ፡፡

፱.ሕዝቅያስም ልቡናውን በትዕ ቢት ከፍ ከፍ ባደረገ ጊዜ በእርሱ ላይ መቅሠፍት መጣበት፤ ሕዝቅያስም ተዋረደ፤ ልቡናውንም በትዕቢት ከፍ ከፍ ማድረግን ተወ፤ በእግዚአብሔርም ፊት አለቀሰ፤ ማረውም፡፡

፲. ኤጲስ ቆጶሳት ለዚህ ሥራ የሚሆነውን ጥቅምን ስሙ፤ በአራተኛው በነገሥት መጽሐፍ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ ሕዝቅያስ ሞተ፤ በእርሱም ፋንታ ልጁ ምናሴ ነገሠ፤ በነገሠም ጊዜ የምናሴ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበረ፡፡

፩ ደ ሳሙ ሃ፪ ፡ ሃ፫
፪ ዮናስ ፪ ፡ ሃ፩
፫ ደ ዘና መ. ወ፪ ፡ ጽ፩ - ጽ፪

፲፩. ወሃወጁት ክረምት ነግሠ በኢየሩሳሌም፤ ወስማ ለእሙ አፍሴባ፤ ወገብረ እኩየ ቅድመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ።

፲፪. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕፁፃን ዘይብል «ወገብረ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር እምኩሉ ርኩሶሙ ለአሕዛብ እለ ሠረ ምሙ እግዚአብሔር እምቅድመ አዕይንቲሁ ለደቂቀ እስራኤል»።

፲፫. ወተመይጦ፤ ወሐነፀ አህጉረ ዘነሠተ ሕዝቅያስ አቡሁ፤ ወእ ቀመ አዕማደ ለበዓሊም ።

፲፬. ወገብረ አዕዋመ ወሰገደ በቅ ድመ ኩሉ ተአምራተ ሰማይ፤ ወተ ቀንዮ ሎሙ፤ ወሐነፀ ምሥዋዕ በቤተ እግዚአብሔር በኀበ ይቤ እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም የሁሉ ስምየ ለዓለም ወሐነፀ ምሥዋዕ ለኩሉ ተአምራተ ሰማይ በክ ልኤሆን አዕፃዳተ ቤተ እግዚአ ብሔር።

፲፩. በኢየሩሳሌምም ሃምሳ አም ስት ዘመን ነገሠ፤ የእናቱም ስም አፍሴባ ይባላል፤ በእግ ዚአብሔርም ዐይኖች ፊት ክፉ ሥራን ሠራ ።

፲፪. ዳግመኛም በሁለተኛው ሕፁ ፃን እንዲህ የሚል ተጽፏል «እግ ዚአብሔር በእስራኤል ልጆች ዐይን ፊት ካጠፋቸው ከአሕዛብ ርኩሶት ሁሉ ይልቅ በእግዚአ ብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ»።

፲፫. ተመልሶም አባቱ ሕዝቅያስ በአፈረሰው ላይ መሠዊያን ሠራ፤ ለጣዖቱም ዐምዶችን አቆመ።

፲፬. የማምለኪያ ዐፀዶችንም ተክለ፤ በሰማይም ሠራዊት ሁሉ ፊት ሸገደ አመለካቸውም፤ ተገዛላ ቸውም፤ እግዚአብሔር በኢየሩሳ ሌም ስሜ ለዘለዓለም ይኖራል ባለበት በእግዚአብሔር ቤት የጣዖት መሠዊያን ሠራ፤ በሁ ለቱ በእግዚአብሔር ቤት አደባ ባዮች ላይ በሰማይ ከዋክብት አምሳል ለተሠራ ጣዖት ሁሉ መሠዊያን ሠራ።

፲፭. ወውአቱኒ አውዐየ ውሉዶ በእሳት በቂላተ ወልደ ሄኖም፤ ወያስተቃስም ወያሰግል ወገብረ ቴሌሙ፤ ወአስተጋብአ ማእምራነ፤ ወማርያተ፤ ወአብዝነ ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያም ዕየ ።

፲፮. ወአገብረ ምስላ ግልፎ ወሰ ብኮ በቤተ እግዚአብሔር በገበ ይቤሉሙ እግዚአብሔር ለዳዊት ወለሰሉሞን ወልዱ በዝንቱ ቤት ወበኢየሩሳሌም ዘገረይኩ እም ኩሉ ነገደ እስራኤል እሠይም ስምየ ውስቴቱ ለዓለም።

፲፯. ወኢይደግም እንከ አፍልሶተ እግርሙ ለእስራኤል እምዛቲ ምድር እንተ ወሀብክዎሙ ለአበዊሆሙ፤ ወባሕቱ እመ ዐቀቡ ወገብሩ ኩሉ ዘእዘዝክዎሙ በከመ ጽሑፍ በውስተ ሕግየ ወትእዛዝየ ወኩንኔ ዚአየ ዘበእዴሁ ለሙሴ።

፲፰. ወአስሐቶሙ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ወለኩሉሙ እሰ ይነብሩ ኢየሩሳሌም ከመ ይግበሩ ፈድፋደ እኪተ እምኩሉሙ አሕዛብ እሰ ነጽሐሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ እስራኤል።

፲፭. እርሱም በሄኖም ልጅ ሸለቆ ልጆቹን በእሳት አቃጠለ፤ ሞራ ገላጭም ሆነ፤ አስማትም አደረገ፤ መተተኛም ነበረ፤ መናፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ሰበሰበ፤ ያስቂጣውም ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገርን አደረገ።

፲፮. እግዚአብሔርም ለዳዊትና ለልጁ ለሰሉሞን በዚህ ቤትና ከእስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘለዓለም አኖራለሁ ባለበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሠራውን ጣዖትና የተቀረጸውን ምስል አቆመ ።

፲፯. ያዘዘኋቸውንም ሁሉ በሙሴ ቃል የተሰጠውን ሕግና ሥርዐት ፍርድንም ሁሉ ቢያደርጉ ቢጠብቁም ለአባቶቻቸው ከሰጠኋት ምድር የእስራኤልን እግር እንደገና አላርቅም ።

፲፰. ምናሴም እግዚአብሔር ከእስራኤል ልጆች ፊት ኮጥላቸው ከአሕዛብ ይልቅ ክፉ ይሠሩ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን አሳተ።

፲፱. ወተናገሮ እግዚአብሔር ለምናሴ ወለሕዝበ ዚአሁ፤ ወኢያ ጽምዕዎ።

፳. ወአምጽኦ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ መላእክተ ንይል ዘንጉሠ አሶራውያን፤ ወአንዝዎ ለምናሴ ወሞቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐዲን፤ ወነሥእዎ ብሔረ ባቢሎን ።

፳፩. ወሶበ ተመንደበ ንሠሠ ገጸ እግዚአብሔር አምላኩ ወንሥረ ፈድፋደ በቅድመ ገጸ እግዚአብሔር አምላክ አበዊሁ።

፳፪. ወጸለየ ምናሴ ወልደ ሕዝቅያስ ንጉሥ ወይቤ ከመዝ።

፳፫. እግዚአ አጋዜ ኩሉ ዓለም አምላኮሙ ለአበዊነ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወለኩሉ ፍሬሆሙ ለጸድቃን፤ ዘገበርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኩሉ ዓለሞሙ፤

፳፬. ዘገሠጽካ ለባሕር በቃለ ትእዛዝክ፤ ዘዐጸከ ቀላያተ ወንተ ምክ ግሩመ።

፲፱. እግዚአብሔርም ምናሴንና ሕዝቡን ተናገራቸው፤ ግን አልሰሙትም።

፳. ስለዚህም እግዚአብሔር የአሶርን ንጉሥ ሠራዊት አለቆች አመጣባቸው፤ ምናሴንም በዛን ጀር ያዙት በሰንሰለትም አሥረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት።

፳፩. በተጨማሪም ጊዜ አምላኩን እግዚአብሔርን ፈለገ፤ በአባቶቹም አምላክ ፊት ሰውነቱን እጅግ አዋረደ ።

፳፪. የንጉሡ የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴም ጸለየ፤ እንዲህም አለ።

፳፫. ዓለምን ሁሉ የምትገዛ የአባቶቻችን የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብም የጸድቃን ልጆቻቸውም አምላክ ሆይ! ሰማይና ምድርን ከዓለሞቻቸው ጋር የፈጠርህ፤

፳፬. በቃልህ ትእዛዝ ባሕርን የገሠጽክ፤ ቀላዮችን(ጥልቆችን) የዘጋህ የሚያስፈራውንም የወሰንህ፤

፳፭. ወ-አቲኒ በስቡሕ ስምክ ዘክሱ ይርዕድ፤ ወያድለቀልቅ እምቅድመ ገጸ ንይልከ፤

፳፮. እስመ አልቦ ጽንፍ ለዕበየ ስብሐቲክ ግሩም መቅሠፍተ መዓ ትክ ላዕለ ኃጥኣን ።

፳፯. አልቦ ጉልቀ፤ ወአልቦ መስ ፈርት ለሣህለ ትእዛዝክ፤ እስመ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲትክ ልዑል፤ መሐሪ ርትቀ መዓት፤ ወብዙጎ ሣህል፤ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለዕገለ እመሕ ያው።

፳፰. ይእዜኒ እግዚአ አምላኮሙ ለጸድቃን እስመ አኮ ለጸድቅ ዘገበርኮ ለንስሐ፤ አኮ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እለ ኢአ በሱ ለከ ፤ አላ ተመየጥ ንስሐ ዚአየ ለኃጥእ።

፳፱. እስመ አበስኩ እምጉልቄ ጥፃ ባሕር፤ ወብዙጎ ኃጢአትየ፤ አኮ ድልወት ሊተ አንቃዕዱ ወእ ርአይ ኑጥ ለሰማይ እምብዝጎ ጌጋይየ ሰራሕኩ በመዋቅሕተ ሐቢን ከመ እስሐታ ለነፍስየ እምጎጢ አትየ፤ ወበዝየኒ ኢተሥሕትኩ።

፳፭. ይኸውም በተመሰገነው ስምህ ነው፤ ንይልህ ከመገለጡ የተነሣ ሁሉ የሚርድና የሚንቀጠቀጥ፤

፳፮. ለክብርህ ከፍተኛነት ፍጻሜ የለውምና የቀጣህም መቅሠፍት በኃጥኣን ላይ ግሩም ነው።

፳፯. በትእዛዝህ ለሚሆነው ይቅ ርታህ ስፍር፤ ቀጥር የለውም፤ ገናና እግዚአብሔር አንተ ብቻ ነህና፤ ይቅር ባይ፤ ከቀጣ፤ የራቅህ ይቅርታህ የበዛ፤ የለው ንም ንጢአት የምታስተሠርይ አንተ ነህ ።

፳፰. አሁንም አቤቱ የጸድቃን አምላካቸው አንተ ነህ፤ ንስሐን የፈጠርህ፤ ለጸድቅ ሰው አይደለምና፤ አንተን ላልበደሉ ለአብርሃምና ለይስሐቅ፤ ለያዕቆብም አይደለምና፤ ነገር ግን የእኔን የኃጥኩን ንስሐ ወደማየት ተመ ለስ ።

፳፱. ቀጥሩ ከባሕር አሸዋ የሚበ ልጥ በደልን በድያለሁ፤ ንጢአ ቲም ብዙ ነውና፤ ከበደሌም ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ የሰማ ይን ርዝመት አይ ዘንድ አገባቤ አይደለም፤ ሰውነቴን ከንጢአቱ አሳር ፋት ዘንድ በብረት ቀፎ ደክምሁ በዚ ህም ደግሞ አላረፍሁም ።

፴. እስመ ወሀኩ መዓተክ ወእ
ኩየኒ በቅድሜክ ገበርኩ እንዘ
አዐቅብ ከንቶ ወአበዝኅ ዘኢይ
በቍዓኒ ።

፴፩. ወይእዜኒ እሰግድ በብረክ
ልብዩ እንዘ እስእል ምሕረተ
ዚእክ ፤

፴፪. አበስኩ እግዚእ አበስኩ
ወጎጢአትየኒ እትአመን፤

፴፫. እትመሀለል ወእስእለክ ተሣ
ሃለኒ እግዚእ ተሣሃለኒ ወኢትመ
ጥወኒ ለጎጢአትየ።

፴፬. ወለዓለምሰ ኢትዕቀብ ሊተ
እክይየ ወኢትትበቀለኒ በማዕም
ቅቲሃ ለምድር እስመ አንተ እግ
ዚእ አምላኮሙ ለእለ ይኔስሑ፤
ያስተርኢ ጌሩትክ በላዕሌየ ከመ
እንዘ አኮ ድልወት ሊተ አድጎ
ንክኒ በብዝኅ ሣህልክ ።

፴. መዓትህን አነሣሥቻለሁና
ከንቱውን ስመለከት የማይጠቅ
መኝንም ነገር ላበዛ በፊትህ ክፋ
ሥራን ሠርቻለሁና።

፴፩. አሁንም ቸርነትህን እየለ
መንሁ በልቤ ጉልበት እሰግዳ
ለሁ፤

፴፪. አቤቱ ጌታዬ ፈጽሜ በደ
ልሁ ጎጢአቴንም አምናለሁ፤

፴፫. አንተንም እማልዳለሁ
እለምንሠማለሁ፤ ይቅር በለኝ፤
አቤቱ ይቅር በለኝ፤ ለጎጢአ
ቴም አላልፈህ አትሰጠኝ።

፴፬. ለዘለዓለም ክፋቴን አትመ
ልከትብኝ፤ በምድር ጥልቀትም
አትበቀለኝ፤ አቤቱ በንስሐ ለሚ
መለሱ ሰዎች አምላካቸው አን
ተ ነህና፤ ቸርነትህ በእኔ ላይ ይገ
ለጥ፤ መዳን የማይገባኝ ስሆን
በይቅርታህ ብዛት አዳንኸኝ።

፴፭. እሴብሐክ በኩሉ ጊዜ ወበ ኩሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስመ ኪያክ ይሴብሐ ኩሉ ንይለ ሰማ ያት ወለክ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን፤ ወሶበ ርእየ እግዚአብሔር ከመ ነስሐ ምናሴ እም እከየ ምግባሩ ዘገብረ በኢያእም ሮቱ አናሕሰየ ሎቱ እግዚአብሔር ወሰምዖ ጸሎቶ ወተመጠም ቃለ ስእለቱ።

፴፮. ሶቤሃ ዐገቶ ነደ እሳት ወተፈትሐ ማእሠረ መዋቅሕ ቲሁ ዘሐፂን።

፴፯. ወእምዝ አድጎኖ እግዚአብሔር ለምናሴ እምኩሉ ምንዳቤሁ ወሜጦ ኢየሩሳሌም ውስተ መንግሥቱ፤ ወእኢመረ ምናሴ ከመ እግዚአብሔር ውኡቱ እምላክ ወተቀንየ ለእግዚአብሔር በኩሉ ልቡ ወበኩሉ ነፍሱ፤ በኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ ወተጎለቁ ምስለ ጸድ ቃን፤ ወእቀመ መላእክተ ንይል በኩሉ አህጉረ ጸወናት ዘይሁዳ።

፴፭. በየጊዜውና በሕይወቴ ዘመን ሁሉ እመሰግንህለሁ፤ የሰማያት ንይል ሁሉ አንተን ያመሰግናሉና፤ ለዘለዓለምም ምስጋና ለአንተ ይገባል አሜን ፤ እግዚአብሔርም ምናሴ ባለማወቅ ከአደረገው ክፉ ሥራው እንደተመለሰ ባየ ጊዜ ይቅር አለው፤ ጸሎቱንም ሰማው፤ የልመናውንም ቃል ተቀበለው።

፴፮. ያን ጊዜ ነደ እሳት ከበበው፤ የብረት ሰንሰለቱም ተፈታ፤

፴፯. ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር ምናሴን ከመቀረው ሁሉ አዳኘው፤ ወደ መንግሥቱ ወደ ኢየሩሳሌምም መሰለው፤ ምናሴም እግዚአብሔር እምላክ እንደሆነ አወቀ፤ በፍጹም ልቡ በፍጹም ነፍሱም በዘመኑ ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዛ፤ ከጸድቃን ጋርም ተቈጠረ፤ በተመሸጉትም በይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጭፍራ አለቆችን አቆመ።

፴፰. ወእምዝ አውዕሉ አማልክተ ነኪራነ ወግልፎ እምቤተ እግዚአብሔር ወከሎ ምሥዋዕ ዘሐነፀ በደብረ ቤተ እግዚአብሔር ወበ ኢየሩሳሌም ገደፈ አፍሉ እም ሀገር ወአሠነዩ ምሥዋዕ እግዚአብሔር ወሦዕ ውስተ ምሥዋዕ ምሥዋዕተ መድኅኒት ወስብሐት፤ ወይቤ ምናሴ ለሕዝብ ይሁዳ ከመ ይትቀነዩ ለእግዚአብሔር አምላክ እስራኤል፤ ወሰከበ ምናሴ ምስለ አበዊሁ በሰላም ወነግሠ አሞፅ ወልዱ ህዩንቴሁ ወገብረ እኩዩ በቅድሚሁ ለእግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወእምዕዖ ለእግዚአብሔር አምላኩ ።

፴፱. ናሁኪ ሰማዕክሙ እንከ ኦ ደቂ ቅነ ዘከመ ተቀንዩ ምናሴ ወሦዕ ለአማልክት ወቀተለ ብዙኅን ዘእንበለ ሕግ ወእግዚአብሔር አምላክ አመንደቦ ኅዳበ ወሳብ ነሲሐ ገደገ ሉቱ ኀግውኢሁ ወእግብኤ ወስተ መን ግሥቱ አስመ እግዚአብሔር ይትዌ ከፍ ንከሐሆሙ ለእሰ ይትመየቡ

፴፰. ከዚህም በኋላ ባዕዳን አማልክትንና ጣዖቱን ከእግዚአብሔር ቤት አወጣ፤ በእግዚአብሔር ቤት ተራራ በኢየሩሳሌም የሠራውን መሠዊያ ሁሉ ከከተማይቱ ውጭ ጣለ፤ የእግዚአብሔርንም መሠዊያ አደሰ፤ የደኅንነትና የምስጋና መሠዋዕትንም ሠዋበት፤ ምናሴም የይሁዳ ሕዝብ ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ይገዙ ዘንድ እዘዘ፤ ምናሴም ከአባቶቹ ጋር በሰላም አንቀላፋ ልጁ አሞጽም በእርሱ ፈንታ ነገሠ፤ አባቱ ምናሴም እንዳደረገው በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤ ፈጣሪው እግዚአብሔርንም አስቂጣው።

፴፱. ልጆቻችን ሆይ ምናሴ ለጣዖታት እንደተገዛና እንደሠዋ ያለ ሕግም ብዙዎችን እንደ ገደለ፤ እግዚአብሔር አምላክም እንዳለ ጨነቀው፤ ንስሐ በገባ ጊዜም ንጠላቱን ይቅር ብሎ ወደ መን ግሥቱ እንደመለሰው፤ እነሆ ሰምታችኋል፤ እግዚአብሔር ወደ እርሱ

ንቤሁ ወካዕበ ያገብኦሙ ውስተ ዘቀዳሚ ክብርሙ እስመ አልቦ ዘየዐቢ ንጢአት እምእምልኮ ጣዖት እስመ ዕልወት ውእቱ ለእግዚአብሔር።

፵. ወባሕቱ ይድኅኑ እምኔሃ በሠ ናይ ንስሓ፤ ወእመሰቦ ዘይኤብስ ወይገብር ንጢአተ ወይብል በልቡ በእንተ ዘንቱ ምንተ ይፊስየኒ እግዚአብሔር፤ ዝኬ ዕልው ውእቱ በንብ እግዚአብሔር እስመ ኢያ ቅደመ አመክሮ ርእሱ አላ ቶረ በግዕዙ ወገብረ ፍትወተ ነፍሱ ወይብል ዝኬ ሠናይ ውእቱ።

፵፩. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ወኢይኒ ስሕ አልቦቱ ስርየት፤ ወከመዝ ገብረ እንከ አሞፅ ወልደ ምናሴ እስመ ትብል ቅድስት መጽሐፍ ሐላየ በልቡ አሞፅ ማዕሌተ ወገ ብረ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአብዝኅ ትዕይርተ ወይቤ እስመ

የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀ በላልና ዳግመኛም ወደ ቀደመ ክብራቸው ይመልሳቸዋል፤ ከአ ምልኮተ ጣዖት የሚበልጥ ንጢ አት የለምና፤ እግዚአብሔርን መክዳት ስለሆነ።

፵. ነገር ግን ከእርሷ በበጎ ንስሐ ይድናሉ፤ የሚበድል ንጢአትም የሚሠራ፤ ስለዚህም በልቡ እግዚአብሔር ምን ያደርገኛል የሚል ሰው ቢኖር ይህ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ከዳተኛ ነው፤ ራሱን መፈተንን አላስቀደመምና፤ ነገር ግን በግ ብሩ ጸንቶ ኖረ፤ የራሱንም ፈቃድ አደረገ ይህም መልካም ነው ይላል።

፵፩. እንዲህ የሚያደርግና ንስሐ የማይገባ ስርየት የለውም፤ የም ናሴ ልጅ አሞፅም እንደዚህ አደ ረገ፤ ቅድስት መጽሐፍ እንዲህ ትላለችና አሞፅ አባቱ ምናሴ እን ዳደረገው በልቡ ክዳትን አሰበ፤ ኣባቱ ምናሴም እንዳደረገ በእግዚ ብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤

ገብረ አቡዮ ብዙኃ ንጢአተ እም ንዕሱ ወሶበ ረሰዐ ተመይጠ ወነ ስሐ ወአነኒ ከማሁ እገብር ወአ ሐውር በግዕዝየ፤ ወእተሉ ፍት ወተ ነፍሱ ወሶበ ረሳዕኩ እትመ የጥ እምኔሃ ወእኔስሐ ንበ እግ ዚአብሔር።

፵፪. ወእምዝ ገብረ አሞፅ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር ወአፈድ ፈደ ገቢረ ንጢአት በከመ ገብሩ እለ እምቅድሜሁ ወእምዝ ቀሠፎ እግዚአብሔር ወአማሰኖ እምድር ሠናይት ወተንሥኡ ላዕሌሁ አግ ብርቲሁ ወቀተልዎ በውስተ ቤቱ ወቀተልዎሙ አሕዛብ ምድር ለእለ ተንሥኡ ላዕለ ንጉሥ አሞፅ፤ ወነ ግሠ ፪ተ ዓመተ፤ ።

፵፫. ለብዉ እንከ አሕዛብ ወኢተ ሐልዩ ገቢረ እከይ ከመ ገብረ አሞፅ ከመ ኢትማስኑ ከማሁ ።

መገዳደርንም አበዛ፤ እንዲህም አለ፤ አባቴ ከልጅነቴ ጀምሮ ብዙ ንጢአትን ሠራ፤ በሽመግ ለም ጊዜ ተመለሰ፤ ንስሐ ገባ፤ እኔም እንደ እርሱ አደርጋለሁ፤ በጠባዩም እኖራለሁ፤ የሰውነ ቴን ፈቃድ እከተላለሁ፤ በሽመግ ልሁም ጊዜ ከእርሷ እመለሳለሁ፤ ወደ እግዚአብሔርም ንስሐ እገባለሁ።

፵፪. ከዚህም በኋላ አሞፅ በእግ ዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ ከእርሱ አስቀድሞ እንደነበሩትም ንጢአት መሥራትን አበዛ፤ ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ቀሠ ፈው፤ ከመልካሚ ምድርም አጠፋው፤ አገልጋዮቹም በእርሱ ላይ ተነሡ፤ በቤቱም ውስጥ ገደሉት፤ የሀገሩም ሰዎች በንጉሡ አሞፅ ላይ የተነሱትን ገደሏቸው፤ እርሱም ሁለት ዓመት ነገሠ።

፵፫. ሕዝቦች ሆይ፤ እንግዲህ አስተውሉ፤ እንደ እርሱ እንዳትጠፉ አሞፅ እንዳደረገው ክፉ መሥራትን አታስቡ።

፵፬. መፍትሔው ኤጲስ ቆጶስ ይር ዓዮሙ ወይሚጠሙ ለሕዝብ፤ ይምህርሙ ወያሉብዎሙ፤ ወለ እለሂ አበሱ ሕዝብ ይሚጠሙ ወይገሥጸሙ ወይፈውሱሙ እም ደዌሆሙ ወይትወክፍ ንስሐሆሙ መጠነ ይክል ወእመሰ ሕፁፀ ምሕረት ውእቱ ወዘኢይትዌክፍ ንስሐሆሙ ለኃፕአን እለ ተመ ይጡ ንቤሁ፤ ውእቱኬ ምኑን ወገሡር ወይትኳንን በቅድመ እግዚአብሔር አምላኩ።

፵፭. ወእመሰ ተወክፈ ንስሐ ሆሙ ለእለ ተመይጡ ንቤሁ ይረክብ ሃህለ ወምሕረተ በገበ እግዚአብሔር አምላኩ ዘፈነወ ወልዶ ዋሕደ ውስተ ዓለም ወሠ ምረ ይትወለድ እምብእሲት፤ ወኮነ ሱበአ በእንቲአነ ወተወክፈ ሕማመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወተ ረግዘ ወምተ፤ ዝ ውእቱ እግዚአ ብሔር ቃል መልአክ ምክሩ ዐቢይ ወግሩም ነሥአ ደዌነ ወዖረ ሕማመነ ወበቀሱለ ዚአሁ አሕዩወ ቀሱለነ፤ ከማሁ ንሕነኒ ንትዐገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወን ትወክፍ ንስሐሆሙ ለእለ አበሱ።

፵፬. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን ይጠብቃቸው ዘንድ ይመልሳ ቸው፤ ያስተምራቸውና ያስረዳ ቸው ዘንድ፤ የበደሉትንም ሕዝብ ይመልሳቸውና ይመክራ ቸው ዘንድ ከደዌያቸውም ይፈ ውሳቸው፤ የሚችለውን ያህል ንስሐቸውን ይቀበል ዘንድ ይገ ባል፤ ምሕረት የጉደለውና ወደ እርሱ የተመለሱ የኃፕአንን ንስሐ የማይቀበል ቢሆን የተና ቀና የተዋረደ ይህ ነው፤ በፈጣ ሪው በእግዚአብሔር ፊትም ይፈ ረድበታል።

፵፭. ወደ እርሱ የሚመለሱትን ንስ ሐቸውን ቢቀበል ግን አንድ ልጁን ወደዚህ ዓለም በላከ፤ ከድን ግልም ይወለድ ዘንድ በወደደ፤ በፈጣሪው እግዚአብሔር ዘንድ ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛል፤ የታላቅና ግሩም ምክሩ መልአክ እግዚአብሔር ቃልም ስለ እኛ ሰው ሆነ ፤ በመስቀል ላይም መክራን ተቀበለ፤ ተወግቶም ሞተ፤ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማ ማችንንም ተሸከመ፤ በእርሱም ቀሱል የእኛን ቀሱል አዳነ ፤ እኛም እንደ እርሱ መክራንና ጭንቅን እንታገሥ፤ የበደሉትንም ሰዎች ንስሐ እንቀበል።

፵፮. ርእዩኬ ለእግዚአብሔር ምሕረቶ ለማቴዎስ እንዝ መጽብ ሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጦ ገቢሁ ረሰዮ ወንጌላዊ፤ ወለጴጥሮስ ዘክህደ ሥልሰ በእንተ ፍርሀት ሶበ ነስሐ ወበከዮ መሪረ ተወክፈ ንስሐሁ፤ ወረሰዮ ኖላዊ አባግ ዓሁ፤ ወለጳውሎስ እንኑን እንዝ ቀዲሙ ሰዳዲ ውእቱ ወጸራፊ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ሶበ ተመ ይጦ ገቢሁ ረሰዮ ሐዋርያ፤ ወለብኢሊት ኃጥእት እንተ መጽ ወተት ለብዙንን ይቤላ ተገድገ ለኪ ገጢአትኪ፤ ወለካልእ ታሂ ዘማ እንተ አቀምዋ ቅድ ሜሁ ከመ ያመክርዎ አድጎና ወይቤላ ሑሪ እምዝ ዳግመ ኢተ አብሊ፤

፵፯. ርቱዕ ለክሙ ኦ ኤጲስ ቆጶ ሳት ትረሰዩ ትወክልተክሙ ወተስ ፋክሙ ገበ እግዚአብሔር እግ ዚእነ ወመድገኒን ኢየሱስ ክርስ ቶስ መድኃኔ ነፍሳቲክሙ፡፡

፵፮. የእግዚአብሔርን ምሕረቱን ተመልከቱ፤ ማቴዎስን ቀራጭ ሲሆን ወደ እርሱ በተመለሰ ጊዜ ወንጌላዊ አደረገው፤ ስለ ፈራ ሦስት ጊዜ የካደ ጴጥሮስንም ንስሐ ገብቶ መራራ ለቅሶን ባለ ቀስ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ፤ የበጎቹም ጠባቂ አደረገው፤ ወን ድማችን ጳውሎስንም ቀድሞ አላዳጅና በመንፈስ ቅዱስም ላይ ፀራፊ ሲሆን ወደ እርሱ በተ መለሰ ጊዜ ሐዋርያ አደረገው፤ ለብዙ ሰዎች የመጸወተች ኃጢ አተኛዋን ሴትም ገጢአትሽ ተሰረየልሽ አላት፤ ይፈታተኑት ዘንድ በፊቱ ያቆሟትን ሌላዋ ንም ሴት አዳናት፤ እንዲህም አላት ሒጂ ከዚህ በኋላ ደግ መሽ አትበድዱ፤

፵፯. ኤጲስ ቆጶላት ሆይ! ነፍሶ ቻችሁን በሚያድን በጌታችንና በመድኃኒታችን በእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ እምነታ ችሁንና ተስፋችሁን ታደርጉ ዘንድ ይገባል፡፡

፵፮. ቅረቡ ገቢሁ በየውሃት ወበ ምሕረት ወበገቢረ ሰላም ዘእንበለ ተቃርኖ ወመዓት ሚጥዎሙ ለጋጥአን ወአንሥእዎሙ ለውዱ ቃን ወኢትፍድዩ እኩየ ህየንተ እኩይ።

፵፱. ወዓዲ ኢትኩኑ ጸላእያነ፣ ወኢመዓትማነ፣ ወፀራፍያነ፣ ወኢ ዝተራነ ፣ ወኢነሣእያነ ገጽ ፣ ወኢሰታይያነ ብዙኅ ወይን፣ ወኢሰካርያነ፣ ወኢጎላይያነ፣ ወኢ ዘፋንያነ፣ ወኢቀታልያነ፣ ወኢነ ሣእያነ ሕልያነ፣ ወኢትጎሥሁ እንከ ክብረ ወብዕለ በገበ አማል ክት ነኪራን አላ ረገቁ እም ኔሆሙ እስመ ተጸዋዕክሙ ለዝ ንቱ ግብር ከመ ትትቀነዩ ለእግ ዚአብሔር።^{፲፪}

፶. ወከመዝ ይኩን ለኤጲስ ቆጶስ ሲሳዩ ወዓራዙ በአቅም ወበንጽሕ መጠነ የአክሱ ከመ ኢይትዐደው ውስተ ካልዕ ሕግ ወግብር እስመ ይደልዎ ሲሳዩ ለዘይትቀነይ^{፲፫} ወይ ሴሰይ እምዐሥራት ወቀዳምያት ወፍራያት ዘይበውእ ለቤተ ክርስቲያን በከመ እኩዝ በገበ እግዚአን።

፶፩. በየውሃትና በምሕረት ሰላምን በማድረግ ያለቅራኔና ቀጣም ወደ እርሱ ቅረቡ፤ ገጢአተኞችን መልሷቸው፤ የወደቁትን አንሷቸው፤ ስለክፉም ክፉን አትመልሱ፤

፶፪. ዳግመኛም ጥለኞች፣ ቀጠኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ ታጃሪዎች፣ ፊት አይታችሁም የምታደሉ፣ ብዙ ወይን የምትጠጡ ሰካራሞች፣ አቀንቃኞች፣ ዘፋኞች፣ ነፍሰ ገዳዮች፣ ጉቦኞች አትሁኑ፤ በጣዎታት ዘንድም ክብርንና ብልጽግናን አትሹ፤ ነገር ግን ከእነርሱ ራቁ፣ እግዚአብሔርን ታመልኩ ዘንድ ለዚህ ሥራ ተጠርታችኋልና።

፶፫. ወደ ሌላ ሕግና ሥራ እንዳይተላለፍ የኤጲስ ቆጶሱ ምግቡና ልብሱ የሚበቃውን ያህል በልክና በንጽሕና ይሁን፣ በጌታችን እንደታዘዘ ለቤተ ክርስቲያን ከሚገባው ዐሥራትና ከእህሉ ቀዳምያት ይመገብ።

፶፩. ወብውሕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ የሀብ ጸሕቆሙ ለነዳያን ወለምኪናን ለዕቤራት ወለእንሰ ማውታ ወለጽኑሳን ወለፈላስያን ወለእለ አልቦሙ ወኢምንትኒ ወለእመ ኢወሀቦሙ ኤጲስ ቆጶስ ትካዘሙ ይትጎሠሦ እግዚአብሔር በእንቲአሆሙ፤ እስመ በሥልጣን ይሠርዕ ለኩሉ በከመ ይደሉ።

፶፪. ወአንትሙኒ ሥዩማን ቤተ ክርስቲያን ለእመ ብክሙ ጸሕቅ ንሥኡ እምውስቴቱ ወእመ አልብክሙ ተጽናስ ኢርቱዕ ትንሥኡ እምኔሁ፤ ወእምከመ ገበር ክሙ ከመዝ ትድጎኑ በገበ እግዚአብሔር፤ ወእመስ ኤጲስ ቆጶሳት ይነሥኡ ባሕቲቶሙ ወይሴስቡ ለበሊዕ ወይዘግቡ ለርእሶሙ ወኢይሁቡ ለጽኑሳን በእንተዝ ይትጎሠሦሙ እግዚአብሔር ወይለብሱ ጎፍረተ ወጎሣረ፤

፶፫. ወበእንተዝ ይቤ፤ ሀሊበ ሰተ ይክሙ ወፀምረ ለበስክሙ፤ ወአሥዋረ ጠባሕክሙ ዘወድቀ ኢያንሣ እክሙ፤ ወዘተገድፈ ኢረዳእክሙ ቦኑ አንትሙ ባሕቲትክሙ ተሐይወ ዲበ ምድር ፲፬።

፶፩. ኤጲስ ቆጶሱም ለድጋዎች፤ የዕለት እራት ለሌላቸው ጦም አዳሪዎች፤ ለባልቴቶች፤ እና ትና አባት ለሞቱባቸው ልጆች፤ ለስደተኞች፤ ምንም ለሌላቸው መፍቅዳቸውን ይሰጥ ዘንድ ይገባዋል፤ ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጃቸውን ባይሰጣቸው ግን ስለእነርሱ እግዚአብሔር ይመራመረዋል፤ ለሁሉ እንደሚገባ በሥልጣን ይሠራልና፤

፶፪. እናንተም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት መፍቅድ ቢኖርባችሁ ከእርሱ ውስዱ፤ ችግር ባይኖርባችሁ ግን ከእርሱ ልትወስዱ አይገባችሁም፤ እንደዚህ ካደረጋችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ትድናላችሁ፤ ኤጲስ ቆጶሳት ለብቻቸው ቢወስዱ ለሙብላትም ቢሳሱ፤ ለራሳቸውም ቢያከማቹ፤ ለችግረኞችም ባይሰጡ ስለዚህ እግዚአብሔር ይመራመራቸዋል፤ ውርደትንና ጎፍረትንም ይለብሳሉ።

፶፫. ስለዚህ እንዲህ አለ፤ ወተቱን ጠጣችሁ፤ ጠጉሩን ለበላችሁ፤ የወፈረውን አረዳችሁ፤ የወደቀውን አላነሣችሁም፤ የባዘነውንም አልረዳችሁም፤ በፊኑ እናንተ ብቻ በምድር ትኖራላችሁን?

፶፬. ወበእንተዝ አዘዘክሙ በውስተ ሕግ እንዝ ይብል አፍቅር ቢጸክ ከመ ነፍስከ^{፲፭} ወዓዲ ይቤ ኢትፍጽም አፋሁ ለላህም ሶበ ታከይድ እክለክ ውስተ ዐውድ^{፲፮} ወአንትሙ ኢትነሥሡ ትንሥኡ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ዳዕሙ መጠነ ተቀነይክሙ ወጸመውክሙ በከመ ይደሉ።

፶፭. ወአንትሙኒ እለ ትትቀነዩ ውስተ ዐውድ እንተ ይእቲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ብልዑ እምዘ ይበውእ ውስቴታ በከመ ሌዋውያን እለ ይትቀነዩ በደብተራ ስምዕ እንተ ይእቲ እምሳሊሃ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እስመ ይበልዑ ሌዋውያን ምስለ አንስቲያሆሙ ወውሉዶሙ ወአዋልዲሆሙ ዘአብኡ ሕዝብ ለእግዚአብሔር ጸባኡት ፍራያተ ወአሥራተ ወመሥዋዕተ ወመባእ ዘእንበለ ትካዝ፤ ወአልቦሙ ካልእ ኢ ክፍለ በሐውርት ምስለ ደቂቀ እስራኤል ዘእንበለ ዳዕሙ ተቀንዮ ደብተራ እስመ መባእ ዘያበውኡ ሕዝብ ክፍሎሙ ውእቱ ለሌዋውያን።^{፲፯}

፶፬. ስለዚህም በኦሪት እንዲህ ሲል አዘዛችሁ፤ ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ፤ ዳግመኛም እህልህን በዐውድማ በምታሄድ በት ጊዜ የበሬህን አፋን አትለጉም አለ፤ እናንተም እንደ ሚገባ ካንሰገላችሁበትና ከደከማችሁበት መጠን በቀር ምንም ትወስዱ ዘንድ አትፈልጉ።

፶፭. የእግዚአብሔር ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በሆነችው ዐውድማ የምታገለግሉ እናንተም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ በሆነችው የምስክሩ ድንኳን እንደሚያገለግሉ ሌዋውያን ወደ እርስዋ ከሚገባው ተመገቡ፤ ሌዋውያን ከሚሰቱቻቸው ከወንዶች ልጆቻቸውና ከሴቶች ልጆቻቸው ጋር ሕዝቡ ለእግዚአብሔር የሚያገቡትን የእህሉን ቀዳምያት ዐሥራቱን፤ መሥዋዕቱንና ኅብስቱን ያለ ጭንቀት ይመገቡ ነበርና፤ ድንኳኑን ከማገልገል በቀር ከእስራኤል ልጆች ጋር የርስት ድርሻም አልነበራቸውም፤ ሕዝቡ የሚያቀርቡት መባእ ለሌዋውያን ድርሻ ነበርና፤

፲፭ ዘሊዋ. ፲፬. ፲፮
፲፮ ዘዳግ. ጳ፩. ፫
፲፮ ል. ቀር. ፱. ፱

፶፮. ወይእዜኒ አንትሙ ኤጲስ ቆጶላት አርአያሆሙ ለካህናት ወሌዋውያን እለ እምትካት መፍትው ትስላሉ ወትጸልዩ በእንተ ሕዝብ እስመ አንትሙ ድልዋን ለቅኔ ዛቲ ቤተ ክርስቲያን ወእለ ትቀውሙ ቅድመ ምሥዋዒሁ ለእግዚአብሔር እምላ ክነ ወእለ ታዐርጉ መሥዋዕተ ንጽሕተ ወነባቢተ ዘእንበለ ደመ እንስላት በደሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት።

፶፯. አንትሙ ውሉቱ ነቢያት ወሊቃውንት ዐቢያን፣ ወመኳንንት ወነገሥት እለ ሥሉጣን ላዕለ ኩሉ ሕዝብ ወላዕለ ኩሉ ዘእምታሕቴክሙ፤ ለክሙ ይደሉ ትስብኩ ወትንግሩ ወታስም ዕዎሙ ለሕዝብ ቃለ እግዚአብሔር ወኢትኅብኩ መራጉተ ጥበብ ወእእምሮ ወእመሰ ኅባእክሙ ትረክቡ ኩነ በእንተ ድሉት ለክሙ በኅብ እግዚአብሔር።

፶፮. አሁንም እናንተ ኤጲስ ቆጶላት እንደ ቀድሞዎቹ ካህናትና ሌዋውያን ለሕዝቡ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ይገባል፤ ይህ ችንም ቤተ ክርስቲያን ለማገልገል የተዘጋጃችሁ ናችሁና፤ በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር መሠዋዊያ ፊትም ቆማችሁ በታላቁ ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ያለ እንስላት ደም ንጽሕትና የምትናገር መሥዋዕትን የምታሳርጉ ናችሁና።

፶፯. እናንተ ነቢያት ታላላቅ ሽማግሌዎች ፈራጆች በሕዝቡ ሁሉና ከብታቸቻችሁ ባሉት ሁሉ ላይ ሥልጣን ያላችሁ ንጉሦች ናችሁ፤ ትሰብኩና ታስተምሩ ዘንድ፤ ለሕዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል ታስማቸው ዘንድ ይገባችኋል፤ የጥበብና የዕውቀት መክፈቻዎችንም አትሰውሩ፤ ብትሰውሩ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ለናንተ የተዘጋጀች ፍርድን ታገኛላችሁ።

፶፰. ወባሕቱ እመ ሰበክሙ ወመ ሀርክሙ ለሕዝብ ትረክቡ ክብረ ወዕሤተ ቡዝ እግዚአብሔር እስመ ተዐገሥክሙ ወዐርክሙ ኩሉ እኩዩ ክበደ ወበእንተዝ ትረክቡ ትካዘክሙ በኩላሂ፤ እስመ ተመ ሰልክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘን ሥእ ደዌን ወዐረ ሕማመን በዲበ መስቀል እስመ በእንቲአን ተሰቅለ ውእቱ ዘአልዐ ንጢአት ከማሁ አንትሙኒ መፍትወ ትፁሩ ንጢ አቶሙ ለሕዝብ፤ እስመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ በእንተ መድኅኒን፤ ውእቱ ነሥእ ደዌን ወዐረ ሕማ መን፤ ወበእንቲአን ሐሙ። ወዓዲ ይቤ ውእቱስ ቄስለ በእንቲአን በእንተ ንጣውኢን ወሐመ በእንተ ጌጋይን።¹²

፶፱. ወከማሁ አንትሙኒ አድኅን ዎሙ ለሕዝብ በከመ አድኅነ ክሙ ክርስቶስ፤ ኢይምሰልክሙ ዐረ ቀሊለ ዘትፀውሩ ኤጲስ ቆጶ ሳት አላ ዖር ክቡድ፤ ወንሥኡ ቀዳምያተ ፍሬያት፤ ወሀቡ እም ኔሁ ለጽኑሳን፤ እስመ ሀሉ ዘይ ወቅሰክሙ ምስሌክሙ ዘኢትክሉ ምስሌሁ ተዋሥኦ።

፶፰. ነገር ግን ለሕዝቡ ብትሰ ብኩ ብታስተምሩም በእግዚአብሔር ዘንድ ክብርንና ዋጋን ታገኛ ላችሁ፤ ክፋውን ሸክም ሁሉ ታግማችሁ ተሸከማችኋልና፤ ስለ ዚህም መፍቅዳችሁን ሁሉ ጊዜ ታገኛላችሁ፤ በመስቀል ላይ ደዌያችንን በተቀበለ ሕማማችንንም በተሸከመ በኢየሱስ ክርስቶስ ተመስላችኋልና፤ ንጢአት የሌለበት እርሱ ስለኛ ተሰቅሎ አልና፤ እናንተም እንደ እርሱ የሕዝቡን ንጢአት ልትሸከሙ ይገባል፤ ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ መድኅኒታችን እንዲህ አለ፤ እርሱ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማማችንንም ተሸከመ፤ ስለኛም ታመመ ዳግመኛም እንዲህ አለ፤ ስለኛ ስለንጢአታችን ቄስለ፤ ስለበደላችንም ታመመ።

፶፱. እንዲሁም እናንተን ክርስቶስ እንደ አዳናችሁ ሕዝቡን አድኗቸው፤ ኤጲስ ቆጶ ሳት ቀላል ሸክምን የምትሸከሙ አይምስ ላችሁ፤ ነገር ግን ከዐድ ሸክም ነው፤ የእህሉን ቀዳምያት ውሰዱ፤ ከእርሱም ለተቸገሩት ሰጡ፤ ከእርሱ ጋራ ትከራከሩ ዘንድ የማትችሉ ከእናንተ ጋር የሚከራከር አለና፤

፩. ርቱዕኬ ይርከቡ ትካዞሙ ወይንሥኡ መባእ እለ ይትቀነዩ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ከመ ካህናት ወሌዋውያን ወላዕካን በከመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ጉልቀ።

፪. ወይቤሉ እግዚአብሔር ለአ ሮን ናሁ አነሂ ወሀብኩክሙ ትዕ ቀቡ ዘያቀድሙ አብኦ ሊተ እምነ ኩሉ ዘይትቂደስ ሊተ እም ኀበ ደቂቀ እስራኤል ለከ ወሀብኩ ካሁ እስከ ትረሥእ፤ ወእምድ ጎሬከ ለደቂቅከ ሕግ ዘለዓለም።

፫. ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ዘይትቂደስ ለቅዱሳን ዘመ ሣውዕ እምነ ኩሉ ቊርባኖሙ ወእምነ ኩሉ መሥዋዕቶሙ ወእምነ ኩሉ ዘንስሐሆሙ ወእምነ ኩሉ ዘንጣውኢሆሙ ኩሉ ዘያ መጽኡ ሊተ እምነ ኩሉ ዘቅዱሳን ለከ ውእቱ ወለደቂቅከ።

፬. በቅዱስ ቅዱሳን ብልዕዎ፤ ኩሉ ተባዕት ለይብልዎ፤ አንተ ወደቂቅከ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለከ፤

፩. እንደ ካህናትና ሌዋውያን እንደ አገልጋዮችም በዘጉልቀ መጽሐፍ እንደተጻፈ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉ መፍ ቅዳቸውን ያገኙ ዘንድ፤ ይቀ በሉም ዘንድ ይገባል።

፪. እግዚአብሔርም አሮንን ተናገረው፤ እንዲህም አለው፤ እነሆ፤ የእስራኤል ልጆች ለእኔ የለዩትን የመጀመሪያውን ቊር ባኔን ሁሉ ትጠብቁ ዘንድ ለአ ንተ ሰጥቼሃለሁ፤ ለአንተ እስከ ታረፎ ከአንተም በኋላ ለልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥቼ ሃለሁ።

፫. በእሳት ከሚቀርበው ከተ ቀደሰው ይህ ለአንተ ይሆናል፤ ለእኔም የሚያመጡት መባቸው ሁሉ ቊርባኖቸውም ሁሉ፤ የጎ ጢኦታቸውም መሥዋዕት ሁሉ፤ የበደላቸው መሥዋዕት ሁሉ ከተ ቀደሰውም ሁሉ ለአንተ ለልጆች ህም ይሆናል።

፬. በቅዱስ ቅዱሳን ብሉት፤ ወን ዶች ሁሉ ይብሉት፤ አንተም ልጆችህም ብሉት፤ ለአንተ የተቀ ደስ ነውና፤

፳፬. ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ቀዳሜ ሀብቶሙ ወእምነ ኩሉ ዘያበውኡ ደቂቀ እስራኤል፤ ለክ ወሀብኩካሃ ወለደቂቅክ ወለአዋልዲካሂ ምስሌክ ሕግ ዘለዓለም ኩሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትክ ይብልዎ፤

፳፭. ኩሉ ቀዳምያተ ቅብፅ ወኩሉ ቀዳምያተ ወይን ወዘስርናይ ቀዳምያቲሆሙ ወኩሉ ዘያበውኡ ለእግዚአብሔር ለክ ወሀብኩካህ፤

፳፮. ወኩሉ ቀዳሜ እክል ዘበኩሉ ምድሮሙ ወኩሉ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር ለክ ወሀብኩካሃ፤ ኩሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትክ ይብልዎ፤

፳፯. ኩሉ ዘየሐርሙ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ለክ ውእቱ፤

፳፰. ወኩሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምነ ኩሉ ዘሥጋ ኩሉ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር እምነ ሰብእ እስከ እንስሳ ለክ ውእቱ፤ አላበቤዛ ይትቤዘዉ በኩረ ሰብእ ወበኩረ እንስሳሂ ዘርኩስ ታቤዙ፤

፳፬. ይህም ለእናንተ ነው፤ የእስራኤል ልጆች ለሰጦታ ያቀረቡትን የመጀመሪያ ቊርባን ሁሉ ለእንተ ከእንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥቼሃለሁ፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፭. ለእግዚአብሔር ከሚሰጡት የፍሬ መጀመሪያ ከዘይትና ከወይን፤ ከስንዴም የተመረጠውን ሁሉ ለእንተ ሰጥቼሃለሁ፤

፳፮. ወደ እግዚአብሔር የሚያመጡት በምድራቸው ያለው የፍሬ መጀመሪያ ሁሉ ለእንተ ይሆናል፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፯. በእስራኤል ልጆች ዘንድ የተከለከለው ሁሉ ለእንተ ይሆናል፤

፳፰. ከሰው እስከ እንስሳ ቢሆን፤ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት ሥጋ ሁሉ መጀመሪያ የሚወለድ ሁሉ ለእንተ ይሆናል፤ ነገር ግን የሰውን በኩራት ፈጽሞ ትቤዝኖህ፤ ያልነጹትንም እንስሳት በኩራት ትቤዝኖህ፡፡

፳፱. ወቤዛሁ ለዘአሐዱ ወርጉ ሜጡ ኃምስ ሰቅል በሰቅል ዘቅዱስ ፳ አቦሊ ውእቱ፤

፷. ዘእንበለ በኩረ አልሕምት ወበኩረ አባግዕ ወበኩረ አጣሊ ዘእታቤዙ እስመ ቅዱስ ውእቱ ወትክዑ ደሞ ኀበ ምሥዋዕ ወስብሆሙ ትገብር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር መጻዛ ሠናይ።

፷፩. ወሥጋሁ ይኩንክ ለከ በከመተላእ ዘያበውኡ ወበከመ መዝራዕት ዘየማን ይኩን ለከ፤

፷፪. ኩሉ መባእ ዘቅዱስ ዘይፈልጡ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር ወሀብኩካሁ ለከ ወለደቂቅክ ወለአዋልዲክ ምስሌክ ሕግ ዘለዓለም ወሥርዐት ዘለለዝላፉ እንተ ለዓለም ይእቲ ቅድመ እግዚአብሔር ለከ ወለዘርእክ እምድጎሬክ ።

አንቀጽ ፰

በእንተ ከመ መፍትው ያብኡ መባእ ለቤተ ክርስቲያን መጠነቦሙ፤

፩. ስምዑ ይእዜኒ አንትሙ ሕዝቦቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ጎሪት እስመ ሕዝብ ተጸውዑ፡ ቀዲሙ፡ ሕዝቡ፡ እግዚአብሔር ወሕዝበ ቅዱሳን፤ ፩

፳፱. እንድ ወር የሆነው ልጅ ዋጋው በቤተ መቅደስ ሚዛን እምስት ሰቅል ነው፤ ይኸውም ሃያ አቦሊ ነው፤

፷. ነገር ግን የላሞቹን በኩራት፤ ወይም የዘጎቹን በኩራት የፍየሎቹንም በኩራት፤ አትቤኸም፤ ቅዱሳን ናቸውና፤ ደማቸውን በመሠዊያው ላይ ትረጨዋለህ፤ ሰባቸውንም ለእግዚአብሔር በጎ መዐዛ እንዲሆን መሥዋዕት ታደርገዋለህ፤

፷፩. ሥጋውም ለአንተ ይሆናል፤ እንደሚያቀርቡት ፍሪምባ፤ እንደቀኙም ወርች ለአንተ ይሆናል።

፷፪. የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር የሚለዩትን የተቀደሰውን መባሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ ሰጥቼሃለሁ፤ ይህም ለአንተ ከአንተም በኋላ ለዘርህ በእግዚአብሔር ፊት የዘለዓለም ሕግና የሁልጊዜ ቃል ኪዳን ነው፤

ስምንተኛ አንቀጽ፤

ሕዝቡ ያላቸውን ያህል ለቤተ ክርስቲያን መባእ ያገቡ ዘንድ የሚገባቸው ስለሆነ ይናገራል።

፩. አሁንም እናንተ የተመረጣችሁ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሕዝብ ስሙ፤ ሕዝቡ ቀድሞ የእግዚአብሔር ሕዝብና ቅዱሳን ሕዝብም ተብለው ተጠርተው ነበርና።

፩. ወይእዚኒ አንትሙ ውእቱ ቅዱሳን ወፍጹማን ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ጽሑፋን በሰማያት ካህናት ንጉሥ ሕዝብ ቅዱሳን ወጎሩያን ሕዝብ፤ መርዓት ሥርጉት ለእግዚአብሔር አምላክ ቤተ ክርስቲያኑ ክብርት ወማእምንት ስምዑ ዘተብህሉ ቀዲሙ ብፅዕት ወዐሥራት ወቀዳሚ እክል ይትወህቡ ለክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ወለእለ ይትለእኩ ሎቱ ወዐሥራተ መድኃኒት ውእቱ ቀዳሚ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ የውጣ ።

፪. ስምዲ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ላዕለ ኩሉ እንተ ተባላሕኪ እም ዐሠርቱ መቅሠፍታት ወተመጠውኪ ዐሠርተ ትእዛዛተ ወተምህርኪ ሕገ ወዐቀብኪ ሃይማኖተ ወአመንኪ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሀርኪ እእምሮ ቃለ የውጣ እንተ ይእቲ ቀዳሚተ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ ወተሰመ ይኪ በስሙ ወተሣረርኪ ወጸናእኪ በተፈጸሜተ ስብሐቲሁ ።

፫. ትካትሰ ዘይበውእ መሥዋዕት ውእቱ ይእክሱ፤ ጸሎት ወእኩቴት ወመስተብቁዕ ወዘአሜሃ መዋዕል ቀዳማያተ እክል ወዐሥራት

፬. ዛሬም እናንተ ቅዱሳንና ፍጹማን ናችሁ፤ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፤ በሰማያት የተመዘገባችሁ ናችሁ፤ የንጉሥ ካህናት፤ ቅዱሳን ሕዝብ፤ ምርጥ ሕዝብ፤ ለአምላክ ለእግዚአብሔር ያጌጠችሁ ሙሽራ ናችሁ፤ የከበረችና የታመነች ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፤ ቀድሞ የተባለውን ስሙ፤ ብፅዕትና ዐሥራት የእህሉ ቀዳምያ ትም ለታላቁ ሊቀ ካህናት ለክርስቶስና እርሱን ለሚያገለግሉ ይሠዉ ነበር፤ የመዳን ዐሥራትም የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የውጣ ነው።

፭. በሁሉ ዘንድ ያለሽ፤ ከዐሥሩ መቅሠፍቶች የዳንሽ፤ ዐሥሩን ትእዛዛት የተቀበልሽ፤ ሕግን የተማርሽ፤ ሃይማኖትን የጠበቅሽ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመንሽ፤ የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የሆነች የየውጣን ቃል ማወቅን ያስተማርሽ፤ በስሙ ተሰይመሽ የተመሠረተሽ፤ በክብሩ ፍጹምነትም የጸናሽ፤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሆይ! ስሚ፤

፮. ቀድሞ የሚያቀርቡት መሥዋዕት ነበር ዛሬ ጸሎት፤ ምስጋናና ምልጃ ነው፤ የዚያ ዘመንም የእህሉ ቀዳምያት ዐሥራት ቊርባንና መባእ

ወቀርባን ወመባእ እሙንቱ ቀርባናት እለ የዐርጉ ኤጲስ ቆጶሳት ለአምላክነ ለእግዚአብሔር በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሞተ በእንቲእነ እስመ እሱ እሙንቱ ሊቃነ ካህናቲክሙ ወክመ ሊቃናት እሙንቱ ቀሳውስቲክሙ ፤ ወሀየንተ ሌዋውያን እሙንቱ ዘይእዜ ዲያቆናት አንባብያን ወመዘምራን ወዲያቆናውያት ዕቤራት ወደናግል ወዕጓለ ማውታ።

፩. ወዲበ ዝኩሉ ሥሉጥ ኤጲስ ቆጶስ እስመ ውእቱ መምህርክሙ ወመጥበቢክሙ ለእለ ትትቀነዩ ለእግዚአብሔር በርትዕት ሃይማኖት፤ ወበእንቲአክሙ ያገብእ ቃለ።

፪. ወርቱዕ ትትእዘዙ ሎቱ፤ እስመ መምህረ ሕግ ውእቱ ለኩሉ ወዓዲ ለቡክሙ ዘወለደክሙ በማይ ወመንፈስ ቅዱስ ወውእቱ ሊቀክሙ ወመምህርክሙ ወጽንዕክሙ፤ ወአምላክክሙ፤ በዲበ ምድር እምታሕተ አምላክ ዘበአማን።

፫. መፍትው ታዕብይዎ፤ ወለባዕ ዳንሂ እለ ከማሁ፤ እስመ ነበበ እግዚአብሔር በእፈ ዳዊት ነቢይ እንዘይብል “እንሰ እቤ አማልክት አን

ኤጲስ ቆጶሳት ስለ እኛ በሞተው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡአቸው ቀርባናት ናቸው፤ እነዚህ ለእናንተ ሊቃነ ካህናት ናቸውና እንደ ሽማግሌዎችም ቀሳውስቶችሁ ናቸው፤ እንደ ሌዋውያንም የዛሬዎቹ ዲያቆናት፤ አንባብያን፤ መዘምራን፤ ዲያቆናውያት ባልቴቶችና ደናግል፤ ደጋ አደጎችም ናቸው፤

፩. ኤጲስ ቆጶሱ ግን በዚህ ሁሉ ላይ የሠለጠነ ነው፤ መምህራችሁ ነውና፤ በቀናች ሃይማኖት እግዚአብሔርን ለምታመልኩ መምህራችሁና አለባሚያችሁ ነውና፤ ስለ እናንተም ቃልን ይመልሳልና።

፪. ለእርሱም ልትታዘዙለት ይገባል፤ ለሁሉ የሕግ መምህር ነውና ዳግመኛም በውኃና በመንፈስ ቅዱስ የወለዳችሁ፤ አባታችሁ ነው፤ ከእውነተኛው አምላክ በታችም በምድር ላይ አለቃችሁ፤ መምህራችሁና ኃይላችሁ የጸጋ አምላካችሁም ነውና።

፫. ታከብሩት ዘንድ ይገባል፤ እንደ እርሱ ያሉ ሌሎችንም ታከብሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር በነቢዩ በዳዊት አፍ እንዲህ ተናግሯልና፤ “እናንተ አማልክት ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች

ትሙ፡፡ ወደቂቀ ልዑል ኩልክሙ፡፡^፪

፩. ኢታሕሰሙ ቃለ ላዕለ አማል ክት፡ ። እስመ ውእቶሙ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ይቀድሙ ነቢረ ማዕ ከሌክሙ፡፡ ወሎሙ ተውህበ ክብር ወሥልጣን በጎበ እግዚአብሔር አምላክ ከመ ይርዐዩ ሕዝቦ በለ ላም ዘከመ ክርስቶስ ሊቀ ካህናት ዐቢይ፡፡

፪. ወዲያቆን ይትለእክ በንጽሕ ዘእንበ ነውር ወኢይግበር ወኢም ንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ አቡሁ፡፡ ወዲያቆናዊትኒ ኢት ግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ዲያቆን፡፡ ወካልእትኒ ብእ ሲት ኢትሑር ንበ ዲያቆን ዘእን በለ ዳእሙ ምስለ ዲያቆናዊት ወከ ማሁ ኢትባእ ብእሲት ንበ ኤጲስ ቆጶስ ዘእንበለ ምስለ ዲያቆን፡፡

፫. አክብርዎሙ ለካህናት እንከ እስመ ይጌሥዱክሙ ወይሚህሩ ክሙ ፍኖተ እግዚአብሔር ወት ትዊከፋ እምኔሆሙ ቃለ ርትዕት ሃይማኖት እስመ ፈነዎሙ ይስብኩ ወይምህሩ፡፡ ወይገሥዱ፡፡ እንዘ ይብል ሑሩ ወመህሩ ኩሎ አሕ ዛበ "እንዘ ታጠምቅዎሙ በስመ

ናችሁ አልሁ፡፡

፬. በካህናት ላይ ክፋ ቃልን አት ናገሩ፡፡ እነርሱ በመካከላችሁ አስ ቀድመው የሚቀመጡ ኤጲስ ቆጶ ሳት ናቸውና፡፡ እንደ ታላቁ ሊቀ ካህ ናት ኢየሱስ ክርስቶስም ሕዝቡን በሰላም ይጠብቁ ዘንድ በፈጣሪ በእ ግዚአብሔር ዘንድ ለእነርሱ ሥልጣ ንና ክብር ተሰጥቷልና፡፡

፭. ዲያቆኑ ያለ ነውር በንጽሕና ያገልግል፡፡ ከአባቱ ከኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ በቀር ያለ እርሱ ፈቃድ ምንም አይሥራ፡፡ ዲያቆናዊቲቱም ያለ ዲያቆኑ ፈቃድ ምንም ምን አትሥራ፡፡ ማንኛዋም ሴት ከዲ ያቆናዊት ጋር ካልሆነ በቀር ወደ ዲያቆኑ አትሂድ፡፡ እንደዚህም ሴት ከዲ ያቆኑ ጋር ካልሆነች በቀር ወደ ኤጲስ ቆጶሱ አትግባ፡፡

፮. እንግዲህ ካህናትን አክብሯ ቸው፡፡ ይመክሯችኋልና፡፡ የእግዚ አብሔርንም መንገድ ያስተምሯ ችኋልና፡፡ ከእነርሱም የቀናች ሃይ ማኖት ቃልን ትቀበላላችሁና፡፡ ይስ ብኩ፡፡ ያስተምሩና ይመክሩም ዘንድ ሂዱና በአብ በወልድ በመ ንፈስ ቅዱስም ስም እያጠመቃ ችኋቸው አስተምሩ፡፡ ያዘዝኋች

^፪ መዘ ፳፭ ፡ ፮

^፫ ዘወ. ፳፪ ፡ ፳፯

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፤
ወመሀርዎሙ ይዕቀቡ ኩሎ
ዘእዘዝኩክመ”፡፭

፲፩. አክብርዎን ለዕቤራት፤ ወለ
ዕንላማውታ ከመ ቤተ ክርስቲያን፤
ወለደናግልኒ ከመ ታቦት ወጽንሐሐ
ዕጣን ከመ ትካት፤ አልቦ ዘይክል
ያዕርግ መሥዋዕተ ዘእንበለ እምደ
ቂቀ ሌዊ፤ ወሕዝብ ኢይክሉ በዊላ
ውስተ ታቦት ዘእንበለ ምስለ ካህ
ናት፤ ወከማሁ አንትሙሂ ኢትግ
በሩ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ
ኤጲስ ቆጶስ፤ ወዘለ ይገብር ከመዝ
ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ
ጽሩዕ ውእቱ፤ ወከንቱ ግብረቱ፤
ወአልቦ ሠናይት፤

፲፪. ከመ ሳኦል አዕረገ መሥዋ
ዕተ ዘእንበለ ሳሙኤል ነቢይ ወለ
ምዕ ቃለ ዘይብል ከንቱ ውእቱ
መሥዋዕትከ፤ ወከማሁ ሕዝባዊኒ
ለእመ ገብረ ዘእንበለ ካህን ከንቱ
ውእቱ ምዘያንኒ ንጉሥ እንዝ ኢኮነ
ካህን ገብረ ግብረ ክህነት ወኮነ ዘለ
ምጽ፡፭

፲፫. ወእመቦ እምሕዝብ ዘይት
ዐደው ክህነተ፤ ወኢይገብር ትእዛ
ዛቲሁ ለእግዚአብሔር ኢያመሥጥ
እምኩነኒሁ እስመ ነሥሐ ክብረ
እንተ ኢተወሀበት ሎቱ ወተቃረነ

ሁን ሁሉ ይጠብቁ ዘንድ እ
ኳቸዋልና፤

፲፬. ባልቴቶችንና ድጋ አደጎችን
እንደ ቤተ ክርስቲያን፤ ደናግሉንም
እንደ መሠዊያውና እንደ ዕጣን
መሠዊያ አክብሯቸው፤ ቀድሞ
ከሌዊ ልጆች በቀር መሥዋዕት
ያሳርግ ዘንድ የሚቻለው እንዳል
ነበረ ሕዝቡም ከካህናቱ ጋር ካል
ሆነ በቀር ወደ ታቦት መቅረብ
እንደማይቻላቸው፤ እናንተም እን
ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶስ ምክር
ምንም አታድርጉ፤ ያለ ኤጲስ
ቆጶሱ ፈቃድ እንደዚህ የሚሠራ
ግን ሥራው ብላሽና ከንቱ ነው፤
በጎ ነገርም የለውም፤

፲፭. ሳኦል ያለ ነቢይ ሳሙኤል
መሥዋዕትን እንዳቀረበ መሥዋዕ
ትህ ከንቱ ነው የሚል ቃልንም እን
ደሰማ እንደዚሁም ሕዝባዊው ያለ
ካህን የክህነት ሥራ ቢሠራ ከንቱ
ነው፤ ንጉሡ ምዘያንም ካህን ሳይ
ሆን የክህነትን ሥራ በመሥራቱ
ለምፃም ሆነ፡፡

፲፮. ከሕዝቡም ወገን ክህነትን የሚ
ደፋፈር ቢኖር የእግዚአብሔርንም
ትእዛዞች ባያደርግ ከፍርዱ አያመ
ልጥም፤ ለእርሱ ያልተሰጠችውን
ክብር ወስዶአልና ክህነትንም ተቃ

ክህነተ ወኢተመሰሎ ለክርስቶስ ዘኢ ወደሰ ርእሶ ለከዊነ ሊቀ ካህናት ዐቢይ፤ አላ ተዐገሠ እስከ ሶበ ሰምዐ ቃለ አብ ዘይብል “መሐለ እግዚአብሔር ወኢይኔስሕ አንተ ካህኑ ለዓ ለም በከመ ሢመቱ ለመልክ ጼዴቅ”፤፪

፲፬. ወእመሰ ኢወደሰ ክርስቶስ ርእሶ ዘእንበለ አቡሁ እንዘ ዕሩይ ምስሌሁ ወእፎኬ ይክል ብሕሊ ባሕቲቱ ነሢአ ክህነት ለርእሱ ለእመ ኢወሀቦ ዘቦ ሥልጣን ዲቤሁ፤ እስመ ደቂቀ ቆሬ እንዘ እምነገደ ሌዊ እሙንቱ ሶበ ተቃረንዎሙ ለሙሴ ወለአሮን በልዑቶሙ አላት፤ እስመ ጎሠሠ ይንሥኡ ዘኢይደልዎሙ፤ ዳታን ወአቤሮን ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋሂሆሙ፤፫ በትር እንተ ሠረፀት አማሰነት ልቦሙ ለብዙንን አብዳን ወአስተርአየ እምነሃ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ዘተሰይመ በጎበ እግዚአብሔር።

፲፭. መፍትወኬ ለከሙ አጎዊነ ታብኡ መሥዋዕተክሙ ወዕጣነክሙ ለኤጲስ ቆጶስ፤ እስመ ሊቀ ካህናት ወእቱ ቀዳሜ ፍሬያቲክሙ ወዐሥ

ውሚልና ታላቅ ሊቀ ካህናት ለመሆን ራሱን ያላከበረ ክርስቶስን አልመሰለውምና “እንደ መልክጼ ዴቅ ሹመት አንተ ለዘለዓለም ካህን ነህ፤ ብሎ እግዚአብሔር ማለ፤ አይጸጸትምም” የሚለውን የአብ ቃል እስኪሰማ ድረስ ታገሠ እንጂ።

፲፬. ከእርሱ ጋራ አንድ ሲሆን ያለ አባቱ ክርስቶስ ራሱን ካላከበረ፤ በእርሱ ላይ ሥልጣን ያለው ካልሰጠው በቀር ሰው ብቻውን ለራሱ ክህነትን ገንዘብ ማድረግ እንዴት ይችላል? የቆሬ ልጆች ከሌዊ ወገን ሲሆኑ ሙሴንና አሮንን በተቃወሟቸው ጊዜ እሳት አቃጥሏቸዋልና የማይገባቸውን ገንዘብ ያደርጉ ዘንድ ፈልገዋልና፤ ዳታንና አቤሮንም በሕይወታቸው ወደ ሲኦል ወረዱ፤ የለመለመች በትር የብዙዎች ሰዎችን ልቡና አጠፋች፤ በእግዚአብሔር ዘንድ የተሾመ ሊቀ ካህናት ከእርሷ ታይቷልና።

፲፭. ወንድሞቻችን ሆይ ለኤጲስ ቆጶሱ መሥዋዕታችሁንና ዕጣናችሁን ታቀርቡ ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ሊቀ ካህናት ነውና፤

፪ ዕብ ር: ፲ ፤ መዝ ሃዘ. ፬

፫ ዘጉል. ፲፱ ፡ ፴፩

ራቲክሙ ወኩሎ ብዕዐተክሙ አቅርቦ ሎቱ ከመ የሀብ ለለ፩፩ ትካዘሙ ለጽኑሳን ለእሰ አልቦሙ ወኢምንትኒ፤ ወይሥርዖሙ በከመ ይደሉ ከመ ኢየዐምፅ ፩ ካልኦ ለነሂአ ምጽዋት።

፲፯. መፍትሔው ይተክዝ ኤጲስ ቆጶስ በእንተ ኩሎሙ ጽኑሳን ወይሕትት ሕይወቱሙ ወይጠይቅ ንብረቱሙ።

፲፰. ወዓዲ መሃይምናንሂ ሶበ ፈቀዱ ይጸውዑ ጽኑሳተ ወመበለታተ ውስተ ምሳህ በከመ ትእዛዘ እግዚአብሔር፤ መፍትሔው ይትለክሱ ዲያቆናት ወእሙንቱስ ጠዬቆሙ ሕይወቱሙ ይጸውዕዎሙ ወያንበሩ አሐደ አሐደ ውስተ ምንባሩ በከመ ይደሉ፤ ለኖላዊን የሀቡ እምኔህ በእንተ ክብረ እግዚእን ዘተውህበ ለካህናት ወእምዝተውህበ ለመበለታት ይንሥኡ ዲያቆናት ፪ ክፍለ፤ ወከማሁ ቀሲሳንሂ እለ ይተግሁ ወይምኔህሩ ቃለ ተግሣጽ ይንሥኡ ምክሰሊተ እሰመ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለእግዚእ ወእሙንቱ መማክርቲሁ ለኤጲስቆጶስ ወአክሊላት ለቤተ ክርስቲያን እለ ይፈትሑ በውስቴታ

ምንም ለሌላቸው ለችግረኞች ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን ይሰጥ ዘንድ፤ ምጽዋትም ለመቀበል አንዱ ሌላውን እንዳይቀማ በሚገባ ያስተዳድራቸው ዘንድ የእህላችሁን ቀዳምያት፤ ዐሥራታችሁንም፤ ስእለታችሁንም ሁሉ አቅርቡለት፤

፲፯. ኤጲስ ቆጶስ ለተቸገሩት ሁሉ ያዘን ዘንድ ሕይወታቸውንም ይመረምር ዘንድ ኑሮአቸውንም ይረዳ ዘንድ ይገባዋል ።

፲፰. ዳግመኛም ምእመናን እንደእግዚአብሔር ትእዛዝ ችግረኞችን ወደምሳ ይጠሩ ዘንድ ቢወዱ ዲያቆናት ያገለግሉ ዘንድ ይገባል፤ እነሱን ግን ኑሮአቸውን ተረድተው ይጥሯቸው፤ እንደሚገባም እያንዳንዱን በመቀመጫው ያስቀምጡ፤ ለኤጲስቆጶስም ለካህናት ከተሰጠው ስለጌታችን ክብር ከእርሱ ይሰጡ፤ ለመበለታት ከተሰጠው ይልቅ ዲያቆናት ሁለት እጅ ይቀበሉ፤ ተግተው የምክር ቃልን የሚያስተምሩ ቀሳውስትም እንደዚሁ እጥፍ ይቀበሉ፤ እነርሱ የጌታ ሐዋርያት ናቸውና የኤጲስ ቆጶስም አማካሪዎች ናቸውና፤ በውስጧ በቅን ለሚፈርዱ ለቤተ ክርስቲያን ዘውዶች ናቸውና፤ እናጉንስጢስ

በርቱዕ ወአናጉንስጢስ ይንሣእ
፩ደ ክፍለ ወከማሁ መዘምራንኒ
ወዐጸውተ ንዋኅው ይርከቡ ፩ደ
፩ደ በከመ ሥርዐተ ቤተ ክርስቲ
ያን ወለሕዝብኒ የሀብዎሙ ክፍለ
መጠነ ይደልዎሙ።

፲፰. ወለኤጲስቆጶስ ኢይትአወርዎ
ወኢያጉንድዩ ውሂቦቶ አላ ይፈንወ
ሎቱ ምስለ ካልአን፤

፲፱. መፍትው እንከ ይንግርዎሙ
ዲያቆናት ለኤጲስቆጶሳት ኩሎ
ትካዘ ሕዝብ ወከመ የአዝዝዎሙ
ይግበሩ በከመ ይደሉ እስመ
ትካት አልቦ ዘይበውእ ውስተ
ቤተ መቅደስ ወኢይገብር ወኢም
ንተኒ ዘእንበለ ካህን፤

፳. ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ከናፍ
ሪሁ ለካህን የዐቅብ ምክረ ወየን
ሥሥ ሕገ፤ ¹⁸ እስመ እለ
ይትቀነዩ ለአማልክት ወይገብሩ
ፈቃዶሙ ይፊስዩ ርእሶሙ ጻድ
ቃነ እንዘ ርኩሳን እሙንቱ ወእ
ኩይ ምግባሮሙ፤ ወአልቦሙ ምግ
ባረ ሠናይ ወይትሚሰሉ ከመ ቅዱ
ሳን ወርእዮሙ ምግባሮሙ ይስ
ሕቅዎሙ ወያስቈርርዎሙ ወይሜ
ንንዎሙ፤ ወእሙንቱስ አልቦ
ዘይክሉ ፈጽሞ ወኢምንተኒ ወኢ

አንድ ክፍል ይቀበል፤ እንደዚሁ
መዘምራንና በር ጠባቆች እንደ
ቤተ ክርስቲያን ሥርዐት አንድ
አንድ ክፍል ይቀበሉ፤ ለሕዝቡ
እንደሚገባቸው መጠን ክፍለው
ይስጧቸው።

፲፰. ኤጲስ ቆጶሱንም ቸል አይበ
ሉት፤ መስጠቱንም አያዘግዩበት፤
ነገር ግን ከሌሎቹ ጋር ይላኩለት፤

፲፱. እንግዲህ ዲያቆናት የሕዝቡን
ችግር ሁሉ ለኤጲስ ቆጶሳት ይነግ
ሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እንደሚያ
ዝጋቸውም እንደሚገባ ይሥሩ፤
ቀድሞ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ
ያለ ካህኑ ምንም የሚሠራ አል
ነበረምና፤

፳. ነቢዩ ሚልክያስ እንዲህ አለ፤
የካህኑ ከንፈር ምክርን ይጠብቃል፤
ሕግንም ይፈልጋል፤ ጣዖትን የሚ
ያመልኩ ፈቃዳቸውንም የሚሠሩ
እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ፤ ሥራቸ
ውም ክፉ ሲሆን በጎ ሥራም ሳይኖ
ራቸው ራሳቸውን ጻድቃን ያደር
ጋሉ፤ በቅዱሳንም ይመሰላሉ፤ ሥራ
ቸውን አይተው ይስቀጣቸዋል፤
ይጸየፏቸዋልም፤ ይንቋቸዋልም፤
እነርሱ ግን መፈጸም የሚችሉት
ምንም ነገር የለም፤ ያለ ጣዖታቱ

ይገብሩ ዘእንበለ በምክረ ንውተ
አማልክት አላ እሙንቱ ያንቀዓ
ድዉ ንቤሆሙ ወያጸምዑ ቃለ
ዘይኤዝዝዎሙ ወይገብሩ ኩሎ
ዘይቤልዎሙ፤ ወያከብርዎሙ ለገ
ነውተ አማልክት፤ ይትዌክሉ ቦሙ
ወይትአመኑ በአማልክቲሆሙ፤

፳፩. ወእመሰ ይትአመንዎሙ
ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወይትቀነዩ
ለመናፍስት ርኩሳን እለ አልቦሙ
ባቀሳ፤ ወይሴፈዉ ከንቶ ወይሬ
ስዩ ርእሶሙ ጸድቃን፤ ወእፎኬ
ንሕነ እለ ነሣኢን ጸጋ ወበነ ሃይ
ማኖት ብርህት ወተስፋ ጸድቅት
ወጸኒሐ ፅሂት ዘለዓለም እንተ
ምልዕተ ስብሐት ዘእንበለ ፍርህት
ከመ ናክብር ለእግዚአብሔር አም
ላክነ ቅድመ ወእምዝ ለካህና
ቲሁ።

፳፪. ወነሐሊ በእንተ ኤጲስ ቆጶ
ሳት ከመ እሙንቱ አፋሁ ለእ
ግዚአብሔር ወሰእመ ኮነ አሮን
እጎወ ሙሴ ሶበ ረድኦ ለሙሴ በነ
ገር ተሰምዩ ነቢዩ ወሙሴሂ ተሰ
ምዩ አምላክ ፈርዖን ንጉሥ ወሊቀ
ካህናት በከመ ይቤሎ እግዚአብ
ሔር ናሁ ረሰይኩክ አምላክ ለፈር
ዖን ወአሮን ይኩንክ ነቢዮ።፳፫ እፎ
አንትሙ ኢትሔልዩ በእንተ ኤጲስ

ካህናት ምክር አይሠሩም፤ ነገር ግን
እነርሱ ወደእነርሱ አንጋጠው የማ
ያዝዟቸውን ቃል ይሰማሉ፤ የሚነ
ግሯቸውንም ሁሉ ያደርጋሉ፤ የጣ
ዖታቱን ካህናት ያከብሯቸዋል፤
በጣዖቶቻቸውም ፈጽመው ይታመ
ናሉ።

፳፩. ነፍስ የሌላቸውን ከታመኑ፤
ጥቅም ለሌላቸው ርኩሳን መናፍ
ስት ከተገዙ ከንቱ ጣዖትንም ተስፋ
ካደረጉ ራሳቸውንም ጸድቃን ካደ
ረጉ፤ ጸጋን የተቀበልን ብርህት
የምትሆን ሃይማኖት የተረጋገጠ
ችም ተስፋ ክብርን የተመላች የዘለ
ዓለም ዋጋን መጠበቅም ያለችን
እኛማ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን
በመጀመሪያ፤ ከዚህም በኋላ ካህና
ቱን ያለ ፍርህት እንዴት አናከብ
ርም?

፳፪. ስለ ኤጲስ ቆጶሳቱም የእግዚ
አብሔር አፍ እንደሆኑ እናስብ፤
የሙሴ ወንድም አሮንም ሙሴን
በነገር በረዳው ጊዜ ነቢይ ከተባለ
ሙሴንም እግዚአብሔር እነሆ የፈ
ርዖን አምላክ አደረግሁህ፤ አሮንም
ነቢይ ይሁንህ እንዳለው እንደ ንጉ
ሥና ሊቀ ካህናት የፈርዖን አምላክ
ከተባለ እናንተስ ስለ ኤጲስ

ቆጶሳት ከመ እሙንቱ ይተነብሱ በእንቲአክሙ ወያገብኩ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሎሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ አግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤጲስ ቆጶስ በአምሳለ ሙሴ፣ ወእምከመ ተሰምዮ ሙሴ አምላክ በጎበ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ እግዚአብሔር ወለ ዲያቆንኒ ከመ ነቢይ።

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፣ ወከማሁ ዲያቆንኒ ኢይገብር ወኢምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጶስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበከመ ወልድ ይቲሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤጲስቆጶስ።

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመባሕቱ ለኤጲስቆጶስ፤

፩. በከመ ወልድ መልአክ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መልአኩ ወነቢዩ ለኤጲስቆጶስ።

ቆጶሳቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታነጹም? እነርሱ የእግዚአብሔር አገልጋዮች መምህራን እንደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገለግሉላችኋል? ዛሬ ዲያቆኑ በአሮን አምሳል ነው፤ ኤጲስ ቆጶሱም በሙሴ አምሳል ነው፤ ሙሴም በእግዚአብሔር ዘንድ አምላክ ከተባለ እናንተም ኤጲስ ቆጶሱን እንደእግዚአብሔር፣ ዲያቆኑንም እንደነቢይ ታክብሩት ዘንድ ይገባል።

፳፫. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እንደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደሚያደርግ፣ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤጲስ ቆጶሱ ትሕትናን ያድርግ።

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደማይገባ ይናገራል።

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልአክና ነቢይ እንደሆነ፣ ዲያቆኑም እንደዚሁ ለኤጲስቆጶሱ መልአክተኛና ነቢይ ነው፤